

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1989- 1990

Nr. 1

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

23 OKTOBER 1989

INHOUDSOPGAVE

Blz.

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,3 en 4)

L. Waltmiel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting	1
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin	5
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling	6
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	7
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	9
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	9
L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt	11
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	12

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,5)

T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	13
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	18
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	19

II. VRAGEN WAAROP MET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 69,5)

Nihil

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69, 3 en 4)

L. WALTNIEL GEMEENSCHAPS MINISTER VAN RUIMTELIJKE ORDENING EN HUISVESTING

Vraag nr. 197
(zitting 1988-1989)
van 18 september 1989
van de heer L. PEETERS

Ruimtelijke ordening en stedenbouw — Nieuw openbaar onderzoek bij herziening van het ontwerp-gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse

Bij besluit van de Vlaamse Executieve van 25 mei 1988, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 13 september 1988, werd het ontwerp-gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse te Beersel (Lot), Drogenbos en Halle (Lembeek) gedeeltelijk en voorlopig vastgesteld.

Overeenkomstig de bepalingen van artikel 9 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de stedenbouw en de ruimtelijke ordening, gewijzigd bij o.a. de wetten van 22 april 1970 en 22 december 1970, moest door aanplakking bekend worden gemaakt dat het ontwerp-gewestplan in het gemeentehuis van elke der bij het gewestplan betrokken gemeenten voor iedereen ter inzage ligt.

Het openbaar onderzoek had plaats van 1 maart 1989 tot en met 29 mei 1989. Dit openbaar onderzoek moet worden overgedaan en wordt nu georganiseerd van 1 september 1989 tot en met 29 november 1989.

Kan de heer Minister mij mededelen wat volgt.

1. Wat is de reden waarom een nieuw openbaar onderzoek moet worden uitgevoerd ?
2. Hoeveel bezwaarschriften werden ingediend tijdens het eerste openbaar onderzoek van 1 maart 1989 tot en met 29 mei 1989 ?
3. Of alle bezwaarindieners persoonlijk werden aangeschreven en ook effectief werden bereikt ?
4. Of er niet kan worden aanvaard dat de reeds ingediende bezwaarschriften ook geldig blijven voor het nieuwe openbaar onderzoek ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de heer Gouverneur van Brabant, belast met de zorg van het openbaar onderzoek van het gewestplan, heeft vastgesteld dat het openbaar onderzoek van 1 maart tot 29 mei 1989 slechts éénmaal door een bericht in het Belgisch Staatsblad werd bekendgemaakt. Vermits volgens artikel 9 van de stedenbouwwet zulk bericht driemaal moet geplaatst worden heeft de heer Gouverneur de aankondiging als onre-

gelmatig beschouwd en heeft hij het nodig gevonden het openbaar onderzoek te hernemen.

Tijdens het eerste openbaar onderzoek werden 212 bezwaarschriften ingediend. Behoudens een 4tal brieven waarvan het onmogelijk bleek de schrijvers te identificeren, werden de bezwaarindieners allemaal door de heer Gouverneur aangeschreven om hen in te lichten betreffende de herneming van de procedure. Bij dit schrijven werd bovendien nog een briefje gevoegd dat de betrokkenen tijdens de nieuwe periode van openbaar onderzoek slechts moeten dateren en handtekenen om hun vroeger ingediend bezwaarschrift te bevestigen. Hieruit mag blijken dat het nodige werd gedaan om het indienen van de bezwaarschriften zo eenvoudig mogelijk te maken.

Diegene die desondanks niet konden bereikt worden kunnen geen onwetendheid nopens het nieuw openbaar onderzoek inroepen omdat de bekendmaking volledig hernomen werd. Desgewenst kan de regionale commissie van advies de bezwaarschriften die niet worden hernomen opnemen in haar advies.

Vraag nr. 198
(zitting 1988-1989)
van 18 september 1989
van de heer L. PEETERS

Ruimtelijke ordening en stedenbouw — BPA gemeente Zemst en toekomstige bestemming landelijk gebied langsheen Zeekanaal Brussel- Willebroek

Recente ontwikkelingen i.v.m. de doortrekking van de Woluwelaan tot Grimbergen (3de fase) enerzijds, en het opstellen van een ontwerp BPA „Bos van Aa” met industriezone anderzijds, nopen ons tot het stellen van een vraag betreffende de toekomstige bestemming van dit landelijk gebied langsheen het Zeekanaal tussen Grimbergen (Verbrande Brug) en Willebroek (Tiselt).

Onder plannummer 81.042 stelde de N.V. Zeekanaal en Haveninrichtingen van Brussel in 1981 een ontwerp van tracé op voor dergelijke industrieweg. Met de definitieve doortrekking van de Woluwelaan tot Grimbergen lijkt dit plan opnieuw actueel.

Kan de heer Minister mij mededelen :

1. in hoeverre zijn diensten reeds betrokken werden bij de besprekingen door diverse instanties voor de aanleg van zo'n industrieweg langsheen dit landelijk gebied.
2. Of het bestaan van een beschermingsaanvraag bij het bestuur van Monumenten en Landschappen voor een deel van dit gebied gevolgen kan hebben op de mogelijke voorstudie van zo'n ontwerp van weg ?

N.B. : Deze-vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat, naar ik verneem, de gemeente

Zemst bij de voorbereiding van een bijzonder plan van aanleg om het bos van Aa tot industriegebied te bestemmen, tevens de mogelijkheid onderzoekt om voor het gebied een ontsluitingsweg te voorzien langs het Zeekanaal naar de Verlengde Woluwelaan te Grimbergen.

Tot dusver wordt mijn administratie niet betrokken bij dat tracéonderzoek zodat ik tot mijn spijt ook niets kan meedelen omtrent mogelijke gevolgen voor gronden waarvoor een bescherming als landschap wordt gevraagd. Ik kan het geachte lid wel verzekeren dat mijn administratie deze gevolgen alleszins zal onderzoeken, wanneer het dossier van het voormelde bijzonder plan van aanleg, of van de bouwaanvraag voor een industrieweg, ter goedkeuring zou worden voorgelegd.

Vraag nr. 200
(zitting 1988-1989)
van 20 september 1989
van mevrouw N. MAES

Organisatie EURO PAN-architectuurprijskamp – Deelname Vlaanderen

Sedert 15 jaar worden onder de naam PAN (Programme d'Architecture Nouvelle) manifestaties georganiseerd in Frankrijk, die vooral gericht zijn op de hedendaagse architectuur en Stedebouw. Eén van de meest in het oog springende activiteiten zijn de nationale prijsvragen die elk jaar voor jonge architecten worden ingericht.

In het kader van de viering van het 200-jarig bestaan van de Franse Republiek is de idee ontstaan om de prijsvraag op Europees niveau te tillen, dit gebeurt onder de naam EUROPAN

Op 27 mei 1988 ondertekenden waarnemers uit 9 Europese landen – waaronder België – het gemeenschappelijk handvest (Charte de l'Europan).

Belgische kandidaten – zowel Vlamingen als Walen – voor deze prijskamp dienen zich in te schrijven bij de Directie van Ruimtelijke Ordening en Woningbouw van Wallonië (gevestigd in Namen).

Hierover zou ik u, mijnheer de Minister, willen vragen :

– Is u op de hoogte van de organisatie van deze architectuurprijskamp ?

Zo ja, meent u niet dat Vlaanderen volwaardig aan deze manifestatie moet kunnen deelnemen ? Kunnen er vanuit uw Departement geen initiatieven genomen worden zodat Vlaanderen over een eigen EUROPAN-secretariaat kan beschikken ?

Zo neen, wie besliste om het Belgische EUROPAN-secretariaat in Namen te vestigen ?

Antwoord

Ingevolge bovengenoemde vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Toen in Frankrijk het idee gelanceerd werd om een prijsvraag op Europees niveau te organiseren met de

naam EUROPAN en dit onder dezelfde doelstellingen als de Franse PAN-wedstrijd werd beslist om met het Vlaamse Gewest niet deel te nemen aan deze wedstrijd.

Deze wedstrijd heeft immers tot doel ideeën te bekronen zonder dat enige zekerheid omtrent uitvoerbaarheid gegeven wordt. Daarbij komt dat het Vlaamse Gewest bij het organiseren van architectuurwedstrijden steeds van oordeel geweest is dat al de bekroonde projecten moeten kunnen uitgevoerd worden.

Op basis van deze doelstellingen heeft het Vlaamse Gewest dan ook reeds de architectuurwedstrijden WISH 84, WISH 85, Architectuurwedstrijd 87 en Architectuurwedstrijd 88 ingericht.

Daarnaast dient opgemerkt dat de inrichting van deze wedstrijd een vrij dure zaak zou geweest zijn, wat ook een rol gespeeld heeft in de beslissing om niet deel te nemen.

Tenslotte moet er op gewezen worden dat aan elk gewest de vraag gesteld werd om deel te nemen aan deze wedstrijd en daarvoor een secretariaat op te richten. Vermits echter enkel het Waalse Gewest heeft deelgenomen aan deze wedstrijd werd dan ook alleen in Namen een secretariaat opgericht.

Vraag nr. 201
(zitting 1988-1989)
van 20 september 1989
van mevrouw M. DE MEYER

Sociale huisvesting – Reglementering huurstelsel sociale woningen

Graag had ik van de heer Minister de interpretatie van art. 14 van het jongste Besluit van de Vlaamse Executieve gekregen tot reglementering van het huurstelsel betreffende de sociale woningen.

Dit artikel bepaalt dat in afwijking van art. 12 paragraaf 3 de reële huurprijs opnieuw wordt berekend in geval van overlijden of pensionering van de huurder.

„De nieuwe reële huurprijs wordt toegepast vanaf de eerste dag van de maand die volgt op de maand waarin de gebeurtenis met de stavingsstukken ter kennis van de vennootschap werd gebracht” aldus het Besluit.

Graag had ik van de heer Minister vernomen wat men met de stavingsstukken bedoeld ? Iemand wordt bijvoorbeeld pensioengerechtigd maar moet een jaar wachten eer hij hiervan een officieel bewijs in handen krijgt ; moet hij/zij dan ook een jaar wachten om zijn huuraanpassing te krijgen ?

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vragen heb ik de eer haar de volgende inlichtingen te verstrekken.

Art. 14 van het Besluit van de Vlaamse Executieve van 7 november 1984 bepaalt inderdaad dat in afwijking van art. 12 § 3 van ditzelfde besluit de reële huurprijs opnieuw wordt berekend in geval van overlijden of pensionering van de huurder of van de persoon

met wie hij wettelijk of feitelijk samenwoont en ingeval inwonenden, van wie het inkomen in aanmerking werd genomen, de woning verlaten. De nieuwe reële huurprijs wordt toegepast vanaf de 1ste dag van de maand die volgt op de maand waarin de gebeurtenis met de nodige stavingsstukken ter kennis van de vennootschap werd gebracht.

De Nationale Maatschappij voor de Huisvesting heeft in haar onderrichtingen aan de erkende vennootschappen destijds medegedeeld dat de aanpassing maar kan gebeuren vanaf de maand nadat de gebeurtenis heeft plaatsgehad en de stukken tot staving ervan aan de vennootschap werden voorgelegd. Nochtans werden de erkende vennootschappen tevens verzocht om in geval van overlijden of pensionering deze beschikkingen met de nodige soepelheid toe te passen omdat het in de praktijk inderdaad niet altijd mogelijk is onmiddellijk de nodige officiële bescheiden voor te leggen. De documenten die desgevallend meestal worden gevraagd zijn de overlijdensakte en de voorlopige berekening van het pensioenfonds.

Vraag nr. 202
(zitting 1988-1989)
van 27 september 1989
van de heer H. LAUWERS

Ruimtelijke ordening en stedenbouw – Begripsomschrijving „open bare weg”

Art. 50, 3° van de wet op de stadswegen van 20 maart 1962 luidt : „De vergunning kan ook worden geweigerd voor het bouwen op een stuk grond, gelegen aan een weg, die, gelet op de plaatselijke toestand, onvoldoende is uitgerust.”

Is het een voldoende motivering wanneer de overheid een bouwaanvraag afwijst met als enkelvoudige verantwoording : „De bouwaanvraag moet worden geweigerd. Het perceel is niet gelegen aan een openbare weg.”, wanneer deze weg publiek toegankelijk is en in een woonzone is gelegen ?

Moet hieruit worden afgeleid dat de omschrijving, gebruikt in artikel 50, 3° samenvalt met het begrip „openbare weg” ?

Antwoord

In antwoord op zijn bovengenoemde vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat het begrip „openbare weg” niet samenvalt met het begrip „uitgeruste weg” overeenkomstig artikel 50 § 3 van de stedenbouwwet.

De vergunning wordt krachtens dit artikel geweigerd „wanneer de weg, gelet op de plaatselijke toestand, onvoldoende is uitgerust”. Met andere woorden deze weigering slaat op het begrip „onvoldoende uitgeruste weg” en niet op het begrip „openbare weg”.

Bijkomend dient vermeld dat al dan niet voldoende uitrusting van de weg tevens afhankelijk is van de plaatselijke toestand.

Uit bovengaande gegevens kan afgeleid worden dat de verantwoording zoals gegeven in § 2 van bovenvermeldde vraag onvoldoende is.

Vooreerst omdat de begrippen „openbare weg” en „onvoldoende uitgeruste weg” door mekaar worden gebruikt. Daarnaast omdat niet gemotiveerd wordt waarom de weg onvoldoende is uitgerust, met andere woorden welke nutsvoorzieningen ontbreken die geacht worden aanwezig te zijn bij die bepaalde plaatselijke toestand.

A fortiori is deze motivering onvoldoende daar in casu blijkt dat het een voor het publiek toegankelijke weg betreft, welke nog gelegen is in de woonzone.

Tenslotte weze ter verduidelijking rechtgezet dat de wet op de stadswegen van 20 maart 1962 niet bestaat. Het geachte lid zal evenwel de wet houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw van 29 maart 1962 bedoeld hebben.

Vraag nr. 204
(zitting 1988-1989)
van 28 september 1989
van de heer M. SCHOETERS

Ruimtelijke ordening en stedenbouw – Herziening gewestplannen

Op 22 februari 1989 werd door volksvertegenwoordiger en lid van de Vlaamse Raad, de heer M. Desutter, een parlementaire vraag gesteld met betrekking tot de wijziging van gewestplannen, de opties voor de toekomst en ruimtelijke behoeften waaraan ze nu geen voldoening schenken.

De betrokken collega wees erop dat hij twijfels had of inderdaad de gemeentelijke of regionale commissies voor advies inzake ruimtelijke ordening dienden geraadpleegd te worden, of het door de Minister gevraagde advies ook geldig zou kunnen verstrekt worden door een gemeentelijk diensthoofd, een schepen of het schepencollege, met uitsluiting van de gemeenteraad.

De Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening heeft de bedoelde parlementaire vraag zeer omstandig beantwoord, maar een glashelder en niet-interpreteerbaar standpunt werd m.i. niet ingenomen.

Ik heb wel het gevoel, dat de heer Gemeenschapsminister van oordeel is, dat voor advies inzake de ontwerpen en de wijziging van gewestplannen, informatie, beleidsintenties en ruimtelijke behoeften, uitsluitend en alleen de gemeenteraad bevoegd is en niet het college van burgemeester en schepenen, en zeker niet een gemeentebeambte.

Zelfs wanneer er geen ontwerp tot herziening wordt voorgelegd, behoort m.i. het formuleren van beleids-opties ter voorbereiding van een eventuele herziening tot de uitsluitende bevoegdheid van de gemeenteraad.

Kan de heer Gemeenschapsminister mij duidelijk en formeel bevestigen dat zoals in de voordien genoemde formulering gesteld wordt, noch de gemeentebeambte, noch het college van burgemeester en schepenen, maar wel de gemeenteraad bevoegd is.

Antwoord

Zoals reeds vermeld in mijn antwoord op de vraag nr. 81 dd. 22 februari 1989 van de heer M. Desutter beves-

tig ik dat de brief, verstuurd aan alle gemeentebesturen op datum van 30 juni 1988 en 20 december 1988, gericht werd aan het College van Burgemeester en Schepenen. Het stond derhalve de Colleges vrij de gemeenteraad daarbij te betrekken.

Het advies van de gemeenteraad is geen formele vereiste ; het betreft hier immers een informatieverzameling en niet een procedurestap overeenkomstig de stedenbouwwet.

Volledigheidshalve kan ik het geachte lid mededelen dat de meeste richtnota's, die intussen aan mijn administratie werden overgemaakt, slechts in een vrij beperkt aantal gevallen vergezeld werden door of gebaseerd zijn op een gemeenteraadsbeslissing.

Tenslotte zal het geachte lid begrijpen dat het nooit mijn bedoeling zou geweest zijn mij te mengen in de gemeentelijke bevoegdheden.

Vraag nr. 206
(zitting 1988-1989)
van 29 september 1989
van de heer M. OLIVIER

Ruimtelijke ordening en stedenbouw – Inventarisatie onbebouwde kadastrale percelen in het arrondissement Kortrijk

Het koninklijk besluit van 8 januari 1980 vraagt van de gemeenten een inventaris op te maken van de onbebouwde percelen van niet vervallen verkavelingen en van de vrije bouwpercelen in de woongebieden.

Mag ik door de heer Minister ingelicht worden over

volgende gegevens voor het arrondissement Kortrijk en dit per gemeente.

1. Het aantal onbebouwde kadastrale percelen :
 - in de effectieve woongebieden ;
 - in de woongebieden met landelijk karakter ;
 - in woonparken ;
 - in woonuitbreidingsgebieden.
2. Voor de diverse gebieden het aantal kadastrale percelen die het voorwerp van een verkaveling uitmaakten die nu vervallen is.
3. De datum waarop de inventaris opgemaakt werd.

Antwoord

In antwoord op zijn bovengenoemde vraag verwijs ik het geachte lid naar tabel 1 in bijlage, waarop het aantal onbebouwde kadastrale percelen voor de gemeenten van het arrondissement Kortrijk voor de respectievelijke woonzones vermeld staan. De gegevens van deze inventaris dateren van 1980.

Voor wat de verkavelingen betreft is mij alleen het aantal goedgekeurde verkavelingen per gemeente en het aantal kavels binnen deze goedgekeurde verkavelingen bekend. Deze gegevens dateren van 1981 en werden sindsdien niet meer bijgewerkt. Deze gegevens vindt u in tabel 2.

Tenslotte wordt het aantal vervallen verkavelingen en het aantal kavels binnen deze verkavelingen in de Administratie statistisch niet bijgehouden.

Aantal kad. percelen in de woongebieden in arr. Kortrijk. Bijlage 1

gemeente	woongebied (1)	landelijk woongebied	woonuitbreidingsgebied (2)	woonpark (3)	totaal
Anzegem	569	298	364	0	1.231
Avelgem	687	183	310	0	1.180
Deerlijk	695	91	190	0	976
Harelbeke	1.239	94	230	0	1.563
Kortrijk	4.126	259	530	56	4.971
Kuurne	846	28	225	0	1.099
Lendeledede	237	77	24	0	338
Menen	1.668	122	205	0	1.995
Waregem	2.243	227	385	0	2.855
Wevelgem	2.172	147	349	0	2.668
Zwevegem	1.163	94	384	63	1.704
Spiere-Helkijn	177	13	69	0	259
totaal	15.822	1.633	3.265	119	20.839

(1) woongebied : = woongebied (strictu sensu) + woongebied met culturele/historische en/of esthetische waarde + woongebied met bijz. voorschriften betreffende de hoogte van de gebouwen (bijzonder voorschrift).

(2) woonuitbreidingsgebied : = woonuitbreidingsgebied + reservegebied voor woonwijken.

(3) woonpark : = woonpark + gemengd woon- en parkgebied (bijzonder voorschrift).

Aantal bouwpercelen in de woongebieden in arr. Kortrijk. Bijlage 2

gemeente	woongebied		land. woongebied		woonuitbreiding		woonpark		totaal	
	minimum	maximum	minimum	maximum	minimum	maximum	minimum	maximum	*minimum*	*maximum
Anzegem	557	829	217	367	1.192	1.192	0	0	1.966	2.388
Avelgem	473	645	99	169	915	915	0	0	1.487	1.729
Deerlijk	772	1.092	46	97	786	786	0	0	1.604	1.975
Harelbeke	1.111	1.674	43	101	1.050	1.050	0	0	2.204	2.825
Kortrijk	5.866	7.208	198	299	4.442	4.442	103	103	10.609	12.052
Kuurne	719	1.122	6	24	1.164	1.164	0	0	1.889	2.310
Lendelede	291	374	32	65	128	128	0	0	451	567
Menen	2.260	2.837	39	92	1.410	1.410	0	0	3.709	4.339
Waregem	2.895	3.880	162	273	1.735	1.735	0	0	4.792	5.888
Wevelgem	1.602	2.660	69	128	1.410	1.410	0	0	3.081	4.198
Zwevegem	1.419	1.913	55	105	1.735	1.735	102	102	3.311	3.855
Spiere-Helkijn	139	180	8	12	222	222	0	0	369	414
totaal	18.104	24.414	974	1.732	16.189	16.189	205	205	35.472	42.540

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 65
(zitting 1988-1989)
van 18 september 1989
van de heer L. PEETERS

OCMW – Tijdige ter kennis brenging begrotingsonder-richtingen

Artikel 88 paragraaf 1 van de Organieke Wet op het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn bepaalt dat de begroting van het OCMW vóór 15 september van het jaar, dat aan het dienstjaar voorafgaat, moet onderworpen worden aan de goedkeuring van de gemeenteraad. Dit betekent dat de Raad van het OCMW alleszins vóór deze datum over haar begroting moet hebben beslist teneinde de voorgeschreven voogdijprocedure tijdig te kunnen uitvoeren. Alvorens evenwel deze begroting te kunnen opstellen dienen de jaarlijkse begrotingsonderrichtingen van de bevoegde voogdijoverheid te worden afgewacht.

De OCMW's die hun begroting 1990 tijdig wensen in te dienen bij de gemeenteraad stuiten nu op de moeilijkheid dat deze onderrichtingen zelfs op 15 september nog niet werden ter kennis gebracht. Zodoende zijn zij in de onmogelijkheid om de wettelijke bepalingen ter zake na te leven en aldus de begroting tijdig op te maken.

Mag ik u bijgevolg vragen :

1. welke de reden is van het feit dat de onderrichtingen voor de begroting 1990 niet zijn verschenen vóór de datum van 15 september ?
2. Wat in de toekomst zal worden ondernomen om de onderrichtingen ten behoeve van de OCMW's tijdig te verstrekken en aldus de toepassing van artikel 88, paragraaf 1 mogelijk te maken ?

3. Hoe de gemeenteraad de voogdijfunctie op een adequate manier kan uitoefenen indien deze onderrichtingen niet tijdig ter beschikking zijn ?
4. Kunnen de voogdijinstanties zich baseren op laattijdig gepubliceerde onderrichtingen om ingrijpende wijzigingen aan te brengen aan de begroting van een OCMW indien deze instelling de termijnbepaling (goedkeuring vóór 15 september) op een correcte manier heeft toegepast ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de onderrichtingen voor het opstellen van de begroting 1990 op 11 september 1989 aan de OCMW's van het Vlaamse Gewest werden verstrekt.

Ik wijs erop dat ingevolge de wet van 29 december 1988 tot wijziging van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn de termijn voorzien voor de goedkeuring van de begroting van het OCMW door de gemeenteraad van één maand gebracht werd op veertig dagen, te rekenen vanaf de dag waarop de begroting aan de gemeente werd overgemaakt.

De gemeenteraad beschikt in alle gevallen over veertig dagen om zijn beslissing op te sturen, zelfs in geval van laattijdige ontvangst (na 15 september) van de aan zijn toezicht onderworpen begroting van het centrum.

De enige restrictie hierop bestaat erin dat bij niet-goedkeuring of wijziging van de begroting deze vóór 15 november van hetzelfde jaar aan de bestendige deputatie moet worden voorgelegd.

Er mag dus verondersteld worden dat de gemeenteraad over voldoende tijd beschikt om zijn toezichtsfunctie op een degelijke manier uit te oefenen.

Niettemin zal erover gewaakt worden dat de richtlijnen in kwestie in de toekomst vóór 1 september aan de OCMW's worden megedeeld.

Vraag nr. 68
(zitting 1988-1989)
van 22 september 1989
van de heer A. VAN APEREN

Noodoproepsysteem voor bejaarden – Betoelaging

In een mededeling aan de Voorzitters van de erkende ziekenfondsen dd. 26 november 1988, kondigde de toenmalige Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnzorg aan het gebruik van noodoproepsystemen te willen aanmoedigen door het toekennen van een toelage van 20.000,- fr. als tussenkomst in de kostprijs van een noodoproepsysteem voor bejaarden die zelfstandig wonen.

Een dergelijke toelage kon volgens een beslissing van de Gemeenschapsminister aangevraagd worden door de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn, de Nederlandse Commissie voor de Cultuur van de Brusselse Agglomeratie en de erkende ziekenfondsen.

Graag had ik van de Minister het volgende vernomen.

1. Hoeveel aanvragen voor dergelijke betoelating werden er in 1987, 1988 en 1989 gedaan door de verschillende Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn en door de diverse erkende ziekenfondsen ?
2. Hoeveel bedroeg in 1987, 1988 en 1989 de toegekende betoelaging aan deze diverse OCMW's en aan de verschillende ziekenfondsen ?

Antwoord

In antwoord op de gestelde vraag, deel ik het geachte lid de gegevens mee in onderstaand schema :

	gevraagde toestellen			verleende subsidies		
	OCMW	NCC	Mutualiteiten	OCMW	NCC	Mutualiteiten
1987	805	100	265	2.500.000	500.000	5.000.000
1988	126	—	565	2.700.000	300.000	4.740.000
1989	176	25	300	nog geen subsidies verleend		

R. DE WULF
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
TEWERKSTELLING

Vraag nr. 32
(zitting 1988-1989)
van 21 september 1989
van mevrouw F. BREPOELS

Arbeidsbemiddeling en beroepsopleiding – Beroepsopleidingen in computertechnieken door de VDAB

De RVA is dan eindelijk bevoegd geworden voor de Vlaamse Gemeenschap, Vlaanderen kan eindelijk een eigen tewerkstellingpolitiek en werklozenbegeleiding uitstippelen.

Niettemin wens ik graag in te gaan op het onderdeel beroepsopleidingen van de VDAB.

Het is duidelijk een zeer lovenswaardig initiatief dat door de VDAB bijzondere aandacht wordt gegeven aan computeropleidingen. Het bijzonder goed niveau van deze VDAB-opleidingen heeft bovendien als gevolg dat steeds meer bedrijven en multinationals hun bedienden naar die opleidingen sturen.

Graag vernam ik van de heer Minister of het gratis karakter van deze opleidingen voor werklozen ook van toepassing is voor de bedienden en kaders uit bedrijven en multinationals.

Zo neen, wat is dan het cursusgeld voor die bedienden en kaders ?

Zo ja, is dit dan geen oneerlijke concurrentie met de softwarebedrijven, die zichzelf eveneens op de markt van de computeropleidingen hebben geworpen of meer nog is dit dan geen aansluiting van de opdracht van de VDAB m.n. de begeleiding van „werklozen”. Graag vernam ik in voorkomend geval waarom de VDAB zich bezig houdt met deze opleiding voor bedienden en kaders die een behoorlijk contract hebben in de privé ?

Antwoord

Eén van de taken van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding is beroepsopleiding en herscholing bevorderen en organiseren.

De organisatie van de beroepsopleiding gebeurt volgens de bepalingen van het Besluit van de Vlaamse Executieve van 21.12.88 houdende de organisatie van de arbeidsbemiddeling en de beroepsopleiding.

Hierbij wordt onder beroepsopleiding verstaan elke maatregel die tot doel heeft iemand beroepsbekwaamheid te verstrekken om arbeid in loondienst te verrichten. Zij kan ondermeer bestaan uit :

1. het voorbereiden tot en het aanleren van een beroep, functie, of deelfunctie ;
2. het omscholen naar een ander beroep of functie ;
3. het bijscholen of vervolmaken van beroepskennis en -vaardigheden (art. 80).

De in de vraag van het geachte lid bedoelde opleidingen betreffen opleidingen die ressorteren onder punt 3, nl. vervolmakingen.

Iedereen die als werkzoekende is ingeschreven bij de VDAB kan een beroepsopleiding volgen, evenals werknemers, verbonden door een arbeidsovereenkomst, op aanvraag van hun werkgever (art. 81).

Volgens art. 89, § 3 van hetzelfde besluit zijn de opleidingen van werknemers kosteloos. Hiervan kan, op voorstel of na raadpleging van het Beheerscomité, door de Executieve worden afgeweken, in welk geval zij het bedrag bepaalt dat per dag opleiding, per cursist en per soort opleiding aan de werkgevers wordt aangerekend.

Hieruit blijkt duidelijk dat het tot de taak en de bevoegdheid van de VDAB behoort om opleidingen te organiseren voor werknemers op vraag van de werkgever en dit in het licht van een preventieve politiek tot werkbehoud. Deze opleidingen zijn thans kosteloos.

Alle bedrijven kunnen hiervoor een aanvraag doen aan de VDAB.

Ik wil hierbij nog aanstippen dat de door het geachte lid aangehaalde opleidingen slechts korte modulaire opleidingen zijn die het verloop van de opleidingen voor werkzoekenden niet in het gedrang brengen. Bovendien is er via deze opleidingen een positieve transfer van de know-how opgedaan in bedrijfsrealiteit naar de opleidingen voor werkzoekenden, die aldus permanent kunnen aangepast worden.

Het aantal opleidingsuren in de informatica- en bureaucrasector die de VDAB realiseert voor werkzoekenden ligt zeer hoog in vergelijking met het aantal voor werknemers.

Recente studies hebben daarenboven uitgewezen dat een bedrijf zijn opleidingspartner selecteert op basis van kwaliteit en dat de kostprijs daarbij van ondergeschikt belang is.

**T. KELCHTERMANS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU,
NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING**

**Vraag nr. 340
(zitting 1988-1989)
van 19 september 1989
van de heer J. GEYSELS**

OVAM – Meldingsplicht inzake afval Arrondissement Turnhout

Uit de berichten van de OVAM blijkt dat slechts één derde van de bedrijven het meldingsformulier inzake afval invullen.

Kan de Minister met betrekking tot het Arrondissement Turnhout volgende gegevens verschaffen.

- Hoeveel bedrijven in aanmerking komen voor de verplichte meldingsplicht? Graag de gegevens per sector. Op welke basis (RSZ-cijfers, ...) worden deze gegevens gebaseerd?
- Hoeveel controles werden door de OVAM-inspecteurs in het Arrondissement gedurende de laatste vijf jaar verricht. Hoeveel inbreuken werden vastgesteld en wat was de aard hiervan? Hoeveel klachten werden bij het parket neergelegd en welke bedrijven waren hierbij betrokken?

Antwoord

Het bestand melding omvat 767 bedrijfsadressen gelegen in het Arrondissement Turnhout. Dit bestand kwam tot stand uitgaande van de jaarlijkse meldingsplicht en werd aangevuld met adresgegevens RSZ-lijst, adressen overgemaakt door de gemeentelijke milieudiensten, uit telefoonboeken alsook door raadpleging van de diverse GOM-boeken.

Een compilatie van voormelde gegevens laat de OVAM toe een adressenbestand op te stellen.

In de hierna volgende lijst vindt u het aantal bedrijven welke in aanmerking komen voor de meldingsplicht

Bedrijfssectoren	Aantal
landbouw	1
splijtstoffenwinning	6
productie elektriciteit	5
waterleidingsbedrijven	30
eerste verwerking metalen	7
winning mineralen	2
vervaardiging bouwstenen, glas	32
chemische industrie	31
vervaardiging metaalproducten	52
machinebouw	14
elektrotechnische industrie	6
automobiëlbouw	12
overige transportmiddelenfab.	2
fijnmechanische industrie	11
voedingsindustrie	92
textielindustrie	4
ledernijverheid	5
schoen- en kledingnijverheid	41
houtindustrie	42
papier, grafische nijverheid	84
plasticverwerkende industrie	19
overige verwerkende industrie	16
bouwnijverheid	16
groothandel	93
recuperatie	10
kleinhandel	3
horeca	1
reparatiebedrijven	39
vervoer	20
vervoer verwante activiteiten	4
reisbureaus, opslag	1
banken, bureaus	2
overheidsbesturen, defensie	2
reinigingsdiensten	5
onderwijs	6
ziekenhuizen en aanverwante persoonlijke diensten	30
	767

- In totaal werden ca. 2.000 controles uitgevoerd.
- Het aantal inbreuken vastgelegd in een pro-justitia aan het parket bedraagt 65.
- OVAM beschikt niet over de klachten die bij het parket zijn neergelegd, tenzij deze voor verder gevolg aan OVAM worden overgemaakt.

**Vraag nr. 341
(zitting 1988-1989)
van 22 september 1989
van de heer J. CAUDRON**

Riviervisserij in Vlaams-Brabant – Afbakeningsbesluit

Na de staatshervorming lag het voor de hand dat er ook voor Vlaams-Brabant een afbakeningsbesluit voor de riviervisserij tot stand kwam.

In de Hoge Raad voor Riviervisserij werd het ontwerpbesluit eind 1988 gunstig geadviseerd.

Nu is mijn vraag aan de heer Minister: hoever staat het met dit afbakeningsbesluit?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Het afbakingsbesluit voor de riviervisserij in Vlaams-Brabant zal eerstdaags na goedkeuring door de heer Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting aan de Vlaamse Executieve worden voorgelegd samen met enkele andere besluiten i.v.m. de riviervisserij waaronder de nachtvisserij, het gebruik van kruisnet en fuiken en de bescherming van de zalm en de paling.

Vraag nr. 342
(zitting 1988-1989)
van 22 september 1989
van de heer J. VAN EETVELT

***Natuurbescherming en natuurbehoud – Resultaten
 Dienst Muskusratbestrijding***

De toename van de populatie (muskus)ratten neemt alarmerende vormen aan. Meteen stelt zich het probleem van de bestrijding van de muskusratten.

Die bestrijding wordt momenteel geregeld door het K.B. betreffende de bestrijding van voor planten en plantaardige produkten schadelijke organismen (BS 08/01/1988), meer bepaald art. 47 e.v..

De aangifte van muskusratten wordt door de Burgemeester overgemaakt aan de Dienst voor Plantenbescherming.

Kan de heer Minister mij meedelen welk gevolg wordt gegeven aan deze melding, hoe snel wordt opgetreden, welke de vangstresultaten zijn en hoelang een dergelijke broedhaard wordt bestreden ?

Bovendien vernam ik graag of de vangstresultaten en de werking van de Dienst Muskusratbestrijding gepubliceerd wordt in een jaarverslag, zo niet of de resultaten kunnen gekend worden.

De wet (conform art. 48) voorziet ook dat de bestrijding kan toevertrouwd worden aan derden. Kan de heer Minister mij in dit verband meedelen welke de voorwaarden zijn om een akkoord (geschreven machtiging en gelegaliseerde handtekening) te bekomen door een derde en of de Dienst Muskusratbestrijding de nodige opleiding verstrekt voor het uitvoeren van de bestrijding door derden ?

Antwoord

In uitvoering van de tweede fase van de gewestvorming werden de personeelsleden van het Ministerie van Landbouw, die bij de dienst Plantenbescherming belast waren met het vangen van muskusratten, overgedragen naar de Vlaamse Executieve met ingang van 1 augustus 1989. De bevoegdheden van de dienst Plantenbescherming van het Ministerie van Landbouw, geregeld door het koninklijk besluit van 19 november 1987 betreffende de bestrijding van voor planten en voor plantaardige produkten schadelijke organismen, werden niet overgedragen.

Door de recente overdracht van de afdeling „Muskusratbestrijding” van de voormelde dienst zijn mij nog geen gegevens bekend betreffende de organisatie, de werking en de vangstresultaten. Het is mij dan ook niet mogelijk de gevraagde inlichtingen te verstrekken,

De leiding over de werkzaamheden van de overgedragen personeelsleden werden overgenomen door de dienst Landbouwstructuren van de Algemene Technische Diensten. Hiertoe werden op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap de nodige kredieten voorzien nodig voor de lonen en de werkingskosten. Op basis van de gegevens verstrekt door het Ministerie van Landbouw zullen tevens voor de resterende maanden van 1989 de nodige kredieten vrijgemaakt worden.

Vraag nr. 343
(zitting 1988-1989)
van 22 september 1989
van de heer J. VAN EETVELT

Waterzuivering – Uitvoering totaalplan van afvalwaters voor de Regio Klein-Brabant en Vaartland

Voor de regio Bornem-Puurs-Willebroek zijn op dit ogenblik twee zuiveringsinstallaties operatief, nl. te Bornem en Sint-Amands.

Beide installaties zuiveren een belangrijk deel van de afvalwaters, maar dit vertegenwoordigt maar een klein gedeelte van de totaliteit voor hogervermelde regio.

Sedert meer dan 5 jaar wordt een totaalplan van zuivering van afvalwaters voor de regio bestudeerd vooral in functie van de industrievestigingen langs de R 16 en te Willebroek. Naast deze vele tientallen bedrijven worden ook de afvalwaters van belangrijke dorpsgemeenschappen ongezuiverd afgevoerd, om in grote mate de vervuilinggraad van de Schelde nog te verhogen.

Deze situatie dient een dringende oplossing te krijgen, ook mede omdat de hele regio een belangrijke groene oase betekent in de driehoek Gent-Brussel-Antwerpen en als zodanig zijn functie moet behouden in dit sterk verstedelijkt gebied, de verdere teloorgang van fauna en flora kan niet langer toegelaten worden.

Om deze redenen moge ik de heer Minister volgende vragen stellen.

1. Welk plan van zuivering van afvalwaters bestaat er voor de regio Klein-Brabant ?
2. Houden deze plannen ook de aanpassing in van de bestaande zuiveringsinstallaties van Bornem en Sint-Amands, die overbelast zijn ?
3. Welke uitvoeringstermijn voorzien is ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen, kan ik het geachte lid meedelen dat de zuivering van afvalwaters voor de regio Klein Brabant is opgenomen in de AWP-niveau III-studie van de zuiveringszone „Benedenschelde Ruppel-Zeekanaal” opgemaakt door de buitendienst Mechelen van de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering. In deze studie zijn in principe voor de regio Klein Brabant naast de bestaande rioolwaterzuiveringsstations van Bornem en Sint-Amands, 4 stations gepland met name te Ruisbroek, Willebroek, Puurs en Breen-danke

Tot op heden is evenwel nog geen enkele screening AWP/TRP van de gemeenten in de regio Klein Bra-

bant gebeurd zodat eventueel nog wijzigingen aan hogervermelde studie kunnen aangebracht worden.

Bedoelde AWP-studie voorziet niet in een uitbreiding van de bestaande rioolwaterzuiveringsstations van Bornem en Sint-Amands, wat echter niet betekent dat geen aanpassingen aan deze stations overwogen worden of zullen uitgevoerd worden ter oplossing van de problemen in deze rioolwaterzuiveringsstations.

Voor de werken tot de aanleg van collectoren en de bouw van rioolwaterzuiveringsstations in de regio Klein-Brabant is nog geen concrete uitvoeringstermijn gepland. Op basis van de gegevens uit de beschikbare AWP-niveau III-studies voor heel het Vlaamse Gewest wordt geregeld een onderlinge evaluatie gemaakt van alle voorgestelde saneringsprojecten uit deze AWP-niveau III-studies, hetgeen resulteert in het opstellen van een prioriteitenlijst. In functie van de beschikbare kredieten worden op basis van deze prioriteitenlijst vervolgens projecten opgenomen in een jaarlijks goed te keuren investeringsprogramma.

De uitvoeringstermijn van de saneringsprojecten in de regio Klein-Brabant is derhalve functie van enerzijds het prioriteitsbelang binnen heel het Vlaamse Gewest en anderzijds de beschikbare kredieten.

Zoals aangekondigd in het MINA-PLAN 2000 dat ik begin dit jaar publiceerde is het evenwel de bedoeling een meerjarenprogramma voor de eerstkomende jaren uit te werken.

Dit programma wordt op dit ogenblik nog voorbereid zodat het mij niet mogelijk is een concrete uitvoeringstermijn voor de door het geachte lid vermelde projecten te geven.

P. DEWAELE **GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR**

Vraag nr. 147
(zitting 1988-1989)
van 25 september 1989
van de heer G. ANNEMANS

BRT – Bescherming Vlaams karakter uitzendingen

Op woensdagavond 6 september 1989 zond de BRT 2 op televisie het verslag uit van de voetbalinterland „België-Portugal”.

Nu bleek echter RTBF de captatie te verzorgen die dan op haar beurt werd overgenomen door BRT 2. Op het scherm verschenen geregeld Franstalige informatie-boodschappen genre „Belgique-Portugal 1-0” e.d. Deze boodschappen verschenen m.a.w. uitsluitend in het Frans. Dit lijkt bijzonder ergelijk vermits op die manier ook in Portugal, waar de wedstrijd werd uitgezonden, miljoenen buitenlanders de stellige indruk opdeden dat België een Franstalig land is.

Kan de Cultuurminister mededelen wat hij in de toekomst zinnens is te doen teneinde dergelijke ergerlijke aantastingen van het Vlaams imago tegen te gaan ?

Kan de Cultuurminister mededelen of er initiatieven zijn genomen teneinde in het buitenland bovendien de

nadruk te leggen op het feit dat bijna de gehele Belgische ploeg uit Vlamingen bestaat ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

Tussen BRT en RTBF is van oudsher een beurtrol afgesproken voor de beeldverslaggeving van voetbalreportages.

Het komt dan ook evenzeer voor dat, bij door de BRT geproduceerde wedstrijden, Nederlandstalige mededelingen naar de RTBF en naar het buitenland worden gestuurd.

D. COENS **GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS**

Vraag nr. 145
(zitting 1988-1989)
van 20 september 1989
van de heer R. DESWAENE

Buitengewoon onderwijs – Verlaging inschrijvingsleeftijd kleuters aan type 5-scholen

Artikel 4 van de wet van 6 juli 1970 op het buitengewoon en geïntegreerd onderwijs bepaalt dat voor genoemde wet gehandicapten van 3 tot 21 jaar in aanmerking komen.

De Minister van Onderwijs kan – op eensluidend advies van de Commissie van Advies voor het Buitengewoon Onderwijs – een gehandicapte van minder dan 3 jaar de voordelen van de wet laten genieten. In de kleuterafdeling van de type 5-scholen worden betrekkelijk veel kleuters ingeschreven vóór de leeftijd van 3 jaar. Deze kleuters kunnen niet meegeteld worden in het leerlingenaantal. Natuurlijk kan voor ieder kind onder de 3 jaar een afwijking van de inschrijvingsleeftijd aangevraagd worden aan de CABO maar deze procedure is erg langdradig en onpraktisch daar er, volgens de woonplaats van de kleuter, heel wat CABO's in de zaak betrokken zijn en er in principe telkens een inschrijvingsverslag vereist wordt (art. 5 van dezelfde wet). In het gewoon kleuteronderwijs daarentegen wordt een kleuter vanaf de leeftijd van 2 jaar en 6 maand toegelaten.

Kan daarom in de type 5-scholen, aangezien het er meestal om normaal begaafde kinderen gaat, de inschrijvingsleeftijd niet worden gebracht op 2 jaar en 6 maand, net zoals in het gewoon kleuteronderwijs. Eventueel kan aan de CABO's de richtlijn gegeven worden, ook zonder verslag dergelijke aanvragen gunstig te adviseren.

Antwoord

Zoals het geachte lid zelf terecht doet opmerken wordt in artikel 4 van de wet van 6 juli 1970 op het buitengewoon onderwijs reeds in de mogelijkheid voorzien om gehandicapten van minder dan 3 jaar de voordelen van

de wet te laten genieten. Hierbij is zelfs geen lagere leeftijdsgrens bepaald, zodat eventueel zelfs kinderen die nog geen 2 jaar en 6 maand zijn kunnen worden ingeschreven. De enige voorwaarde om kinderen van minder dan 3 jaar te mogen inschrijven is dat daartoe een eensluidend advies van de Commissie van Advies voor het Buitengewoon Onderwijs voorligt.

Het gaat niet op deze procedure alleen voor het onderwijstype 5 te wijzigen. Een verlaging in het algemeen van de inschrijvingsleeftijd in het buitengewoon kleuteronderwijs tot 2 jaar en 6 maand – en voor het type 5 in het bijzonder – behoort niet tot de prioritaire beleidsdoelstellingen.

Een advies van de Commissie van Advies voor het Buitengewoon Onderwijs, op basis van een aanvraag zonder gemotiveerd verslag, mist elke grond.

Vraag nr. 147
(zitting 1988-1989)
van 21 september 1989
van de heer C. MARCHAND

Oprichting DIGO – Wijziging subsidieregeling van door de overheid gesubsidieerde onderwijsinstellingen

Bij de oprichting van de DIGO wordt een wijziging aangebracht aan de subsidiëring van de door de overheid gesubsidieerde onderwijsinstellingen. Voor de provinciale- en gemeentescholen werd de wijziging één jaar uitgesteld.

Op 7 januari 1989 werd het voorontwerp voor uitbreidings- en moderniseringswerken aan de gemeenteschool te Adinkerke-De Panne goedgekeurd door het Fonds voor Provinciale- en Gemeentelijke Schoolgebouwen. Stedebouw heeft op 22 juni 1989 een bouwvergunning afgegeven.

De Minister gelieve mede te delen op welke wijze de werken aan gemeenteschool te Adinkerke-De Panne zullen gesubsidieerd worden ? Worden de bestaande subsidiecriteria aangehouden ? Zullen de werken gesubsidieerd worden volgens de criteria die van toepassing zijn op het ogenblik dat de DIGO het definitieve ontwerp goedkeurt ?

Welke kredieten zijn er ingeschreven op welke begroting om de subsidie mogelijk te maken van de moderniseringswerken aan de gemeenteschool te Adinkerke-De Panne ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat, aangezien de principiële instemming met het toekennen van een toelage van 60 % voor uitbreidings- en moderniseringswerken ten behoeve van de Gemeentelijke Basisschool, Dorpstraat 4 te Adinkerke-De Panne, betekend werd op 18 oktober 1988, de op dat ogenblik bestaande subsidiecriteria aangehouden worden.

Voor de betoelaging van deze werken werd een bedrag van 10551.587 fr. gereserveerd op het krediet ingeschreven op artikel 60.65 van sector 63, sectie 1, hoofdstuk 1 van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Vraag nr. 148
(zitting 1988-1989)
van 25 september 1989
van de heer A. LARIDON

Gemeenschapsonderwijs – Openen recht op werkloosheidsvergoeding voor ontslagen vastbenoemden

Een vastbenoemde met 20 jaar dienst, die statutair ontslagen wordt in het rijksonderwijs (gemeenschap) wegens een onvoldoende beoordeling, valt zonder bestaansmiddelen.

Mag ik van de geachte Minister vernemen op welke wijze de betrokkene zich in regel kan stellen om werkloosheidsvergoeding te kunnen ontvangen ? Welke formaliteiten dienen in dergelijke situatie te worden vervuld ?

Antwoord

Hierbij deel ik het geachte lid mee dat op het loon van de vastbenoemde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs geen bijdrage voor werkloosheid wordt ingehouden.

De vraag hoe deze personeelsleden zich bij statutair ontslag in regel kunnen stellen om werkloosheidsvergoedingen te ontvangen en welke formaliteiten zij hiervoor moeten vervullen, dient gesteld te worden aan de heer Minister van Tewerkstelling en Arbeid.

Vraag nr. 152
(zitting 1988-1989)
van 28 september 1989
van de heer H. VAN DIENDEREN

Gemeenschapsonderwijs – Regeling briefwisseling

Personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs (voorheen Rijksonderwijs) dienen briefwisseling voor het Bestuur Beheer Personeel Rijksonderwijs eerst te laten viseren door hun huidig inrichtingshoofd alvorens dit te verzenden naar het Ministerie van Onderwijs.

Kan de heer Minister mij mededelen wat er gebeurt met personen die niet meer actief zijn binnen het Gemeenschapsonderwijs ? Zij krijgen vaak geen antwoord op de door hun gestelde vragen (zonder ondertekening inrichtingshoofd) aan het Ministerie. Dienen zij hun brief aangetekend te verzenden ? Zo ja, krijgen betrokken personen dan antwoord of kunnen de diensten van het Ministerie van Onderwijs autonoom beslissen of zij al dan niet antwoorden op gestelde vragen aan hun diensten ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat principieel alle briefwisseling uitgaande van personeelsleden uit het Gemeenschapsonderwijs en gericht aan de administratie van het Bestuur Beheer Personeel Rijksonderwijs, via het instellingshoofd dient te gebeuren, dat ter zake advies verstrekt, onafgezien het feit of het betrokken personeelslid in actieve dienst is of niet.

Ook op de briefwisseling die rechtstreeks aan de administratie wordt toegezonden, wordt een antwoord verstrekt. In voorkomend geval wordt het advies van het instellingshoofd gevraagd zo het betrokken personeelslid nog binding met de instelling heeft.

Mij zijn geen gevallen gekend van brieven waarop geen antwoord werd verstrekt omdat zij niet via het instellingshoofd werden ingediend.

Vraag nr. 153
(zitting 1988-1989)
van 29 september 1989
van de heer M. DESUTTER

Studies, enquêtes, opiniepeilingen, onderzoeken en audits in 1988 – Kostprijs

Het zou mij genoeg doen te mogen vernemen hoeveel en welke opdrachten er op uw departement gegeven werden tot het maken van studies, enquêtes, opiniepeilingen, onderzoeken, audits enz. in de loop van het jaar 1988.

Welke is de kostprijs van deze onderscheiden studies en welke instellingen kregen de opdracht ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

Ingevolge zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat er, wat het hoofdbestuur betreft, tijdens het jaar 1988 geen opdrachten voor studies, enquêtes, opiniepeilingen, onderzoeken en audits werden toevertrouwd aan derden.

L. VAN DEN BOSSCHE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN EN
OPENBAAR AMBT

Vraag nr. 86
(zitting 1988-1989)
van 18 september 1989
van de heer L. PEETERS

Lokale en ondergeschikte besturen – Verhoging tewerkstellingsvolume gehandicapten en recente overheidsinitiatieven

Het bevorderen van de tewerkstelling van de gehandicapten moet alleszins een bekommernis zijn in onze maatschappij en voornamelijk de overheidsdiensten kunnen hieromtrent een belangrijke stimulans geven, b.v. door een gedeelte van het beschikbare kader voor te behouden aan de inschakeling van deze categorie van werknemers.

De lokale besturen moeten evenwel vaststellen dat er vanuit de overheid weinig of geen middelen ter beschikking worden gesteld om dergelijke aanwervingen aan te moedigen en te bevorderen.

Recent is er m.b.t. de Vlaamse administratie een lo-

venswaardig initiatief aangekondigd om de tewerkstelling van gehandicapten in belangrijke mate te verhogen.

Kan de heer Minister mij meedelen :

1. of hij overweegt initiatieven te nemen om in het tewerkstellingsvolume bij de lokale besturen een gedeelte voor te behouden voor gehandicapten ?
2. Of voor de uitbreiding van het bestaand kader met arbeidsplaatsen voor gehandicapten aan de voogdijoverheid (Provincie) speciale onderrichtingen werden gegeven om deze met veel bereidwilligheid te beoordelen ?
3. Of er overwogen wordt specifieke steunmaatregelen uit te vaardigen ten behoeve van de lokale besturen om de tewerkstelling van gehandicapten te bevorderen ?
4. Of een gedeelte van het bijzonder krediet van 1.757.000.000 fr. – gemeentelijk aandeel (decreet 5 juli 1989 – artikel 43.06, sectie 85, Regionale en Lokale Besturen, titel 1, lopende uitgaven) kan aangewend worden om de tewerkstelling van gehandicapten te bevorderen.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat, overeenkomstig het bepaalde bij artikel 2 van het koninklijk besluit van 23 december 1977 tot vaststelling van het aantal minder-validen die door de provincies, de gemeenten, de verenigingen van gemeenten en de agglomeraties van gemeenten moeten worden tewerkgesteld (Belgisch Staatsblad van 13 januari 1978), het aantal minder-validen dat de gemeenten moet tewerkstellen, bepaald wordt op één eenheid voor elke groep van 55 betrekkingen met volledige arbeidsprestaties, opgenomen in de personeelsformatie.

Artikel 3 van hetzelfde koninklijk besluit duidt de betrekkingen aan die niet in aanmerking genomen worden voor het bepalen van bovenvermeld contingent :

- het onderwijzend personeel ;
- het personeel van de brandweerdiensten ;
- het politiepersoneel ;
- het medisch en verplegend personeel.

Er zijn mij geen gevallen bekend waarbij niet met de nodige bereidwilligheid het openstellen van een betrekking voor een minder-valide werd benaderd.

Het behoort tot het domein van de gemeentelijke autonomie om méér minder-validen aan te werven dan wettelijk verplicht.

Het wijzigen van het wettelijk verplicht aantal aan te werven minder-validen behoort tot de bevoegdheid van de Koning onder de verantwoordelijkheid van de Minister van Binnenlandse Zaken.

Mijn administratie voert op dit ogenblik een onderzoek nopens de naleving door de gemeentebesturen van hogerbedoeld koninklijk besluit. De conclusies van dat onderzoek zullen mede bepalend zijn voor de in de toekomst te voeren politiek.

Wat het vierde punt van zijn vraag betreft deel ik het

geachte lid mede dat initiatieven ter bevordering van de tewerkstelling van gehandicapten niet begrepen zijn in de lijst van specifieke uitgaven waaraan de gemeenten hun aandeel in het bijzonder krediet van 1.757 miljoen frank mogen besteden, zoals die werd vastgesteld bij Executievebesluit van 26 juli 1989.

Vraag nr. 87
(zitting 1988-1989)
van 25 september 1989
van de heer P. BERBEN

**Lokale en ondergeschikte besturen – Subsidiëring in-
frastructuurwerken Limburg 1989**

Graag had ik van de Gemeenschapsminister een overzicht gekregen van de volgende punten.

1. Hoeveel subsidieaanvragen inzake infrastructuurwerken voor de provincie Limburg werden in 1989 ingediend (per gemeente : resp. bedrag) ;
2. Hoeveel subsidieaanvragen inzake infrastructuurwerken voor de provincie Limburg werden door u in 1989 goedgekeurd. (per gemeente : datum van aanvraag, aangevraagd subsidiebedrag, goedgekeurd subsidiebedrag) ;
3. Op grond van welke criteria werden de door u verstrekte toelagen bepaald ;
4. Hoeveel kredieten werden in het kader van infrastructuurwerken in 1989 opgebruikt en hoeveel rest nog op de goedgekeurde begroting.

Antwoord

Gelet op de statistische aard van de punten 1 en 2 van de vraag, zullen de antwoorden hierop rechtstreeks aan het geachte lid worden overgezonden.

Voor wat de punten 3 en 4 betreft kan worden medegedeeld wat volgt.

Rekening houdend met de beperking van middelen in 1989 zal, bij ongewijzigd beleid tijdens de daarop volgende jaren, de stijging van het Investeringsfonds niet volledig optimaal kunnen gebeuren. Vandaar dat ik buiten het dringend karakter van de werken ook rekening heb gehouden met de omvang van de werken. Immers, werken van grote omvang zouden anders nooit aan bod komen. Een dynamisch gemeentebestuur dat zich ondanks financiële beperkingen toch verantwoordt grote projecten tot doel stelt zou aldus worden afgestraft.

Wat betreft de stand van de vastleggingsmachtiging per 30 september (decreetsartikel 89) werd meer dan 94 % van het beschikbare opgebruikt, nl. 789,656 miljoen frank vastgelegd op 836,160 miljoen frank ter beschikking gesteld.

J. SAUWENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
OPENBARE WERKEN EN VERKEER

Vraag nr. 250
(zitting 1988-1989)
van 18 september 1989
van de heer L. PEETERS

**Wegen – Uitvoering tracé vak N1 – Verbrande Brug
van de R22 Woluwelaan**

Uw antwoord betreffende de financiering van de diverse fazen van de Woluwelaan stelt dat het goedgekeurd investeringsprogramma 1989 een krediet van 50 miljoen voorziet voor de R22 Woluwelaan te Vilvoorde. Bovendien wordt de mogelijkheid vermeld dat een volgende schijf wordt voorzien op het programma 1990.

Diverse instanties worden momenteel betrokken bij de bespreking van de uitvoering van dit verder tracé en er bestaat veel onduidelijkheid – en uiteraard ook ongerustheid – bij de aangelanden omdat zich blijkbaar opnieuw wijzigingen in dit tracé opdringen.

Kan u mij bijgevolg i.v.m. het uiteindelijke tracé van de Woluwelaan mededelen :

1. wat nu de meest recente optie is i.v.m. het te volgen tracé ?
2. Of hiervoor in de onmiddellijke omgeving van de Woluwelaan en het verdere tracé nog bijkomende onteigeningen zullen moeten plaatsvinden ?
3. Of er voor mogelijke onteigeningen reeds opdracht werd gegeven ?
4. Welke instanties die mogelijke onteigeningen zullen moeten uitvoeren ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid antwoord te verstrekken op de gestelde vragen.

1. Het tracé van het vak N1 – Verbrande Brug van de R22 Woluwelaan is nog ter studie.
2. Bijkomende onteigeningen zullen vermoedelijk heel miniem zijn.
3. Gezien het tracé nog ter studie is, werd nog geen opdracht gegeven voor onteigeningen.
4. De gebeurlijke onteigeningen zullen geschieden ten laste van het Vlaamse Gewest.

Vraag nr. 253
(zitting 1988-1989)
van 21 september 1989
van de heer M. SCHOETERS

**Wegen en hun aanhorigheden – Impact bezuinigingen
inzake verlichting autowegen op verkeersveiligheid**

Onlangs besliste de Gemeenschapsminister om 's nachts de verlichting langs de wegen te doven.

De enige bedoeling van deze maatregel is, besparen. Er zou ongeveer 90 miljoen bespaard worden in Vlaanderen. De instanties, begaan met de veiligheid op onze wegen, noemen dit een desastreuze maatregel.

De volgende cijfers spreken boekdelen : in geval van geen verlichting zijn er 6,3 procent meer ongevallen, 38,5 procent meer doden en 108 procent meer zwaargewonden. Deze cijfers tonen op een verpletterende wijze aan dat de beslissing van de Gemeenschapsminister hoe dan ook een aantal mensen de dood injaagt en dit op een ogenblik dat de Vlaamse Regering beweert de verkeersveiligheid te willen verbeteren.

Vandaar dat ik volgende vragen zou willen stellen.

1. Hoe kadert de beslissing van de Gemeenschapsminister in de politiek van de Vlaamse Regering om de verkeersveiligheid te verbeteren ?
2. Hoeveel werd in het aanleggen van de wegverlichting geïnvesteerd ? Is het niet verstandiger deze investering te laten renderen door ze effectief te gebruiken ?
3. Werd bij het berekenen van de besparing rekening gehouden met de versnelde slijtage van de installaties bij niet-gebruik ?
4. Kan de Gemeenschapsminister overwegen terug te komen op zijn maatregel ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid het volgende mede.

1. De maatregelen voor de besparing op de verlichting van de Vlaamse autosnelwegen zijn niet van die aard dat de veiligheid van het autoverkeer er door in het gedrang wordt gebracht.

Het is immers niet mijn bedoeling om de wegverlichting systematisch en integraal te doven. Ik wens alleen de verlichting te moduleren in functie van de densiteit van het verkeer. Men moet er immers van uitgaan dat indien bepaalde wegvakken beantwoorden aan het criterium van 6.000 voertuigen per etmaal, om met een verlichting te worden uitgerust, de verkeersdensiteit tijdens de daluren van de nacht zo laag kan liggen dat zonder de verkeersveiligheid te schaden, de verlichting geheel of gedeeltelijk kan gedoofd worden.

2. Tot op heden zijn in Vlaanderen 688 km autosnelweg verlicht. De investeringskost kan geraamd worden op 2.084 MF.

Zoals onder punt 1 hiervoor uiteengezet blijft de gedane investering wel degelijk effectief gebruikt.

3. Aangezien de betrokken verlichtingsinstallaties verder dagelijks gebruikt worden, zal de mogelijke slijtage bij niet-gebruik niet optreden.

4. De gevolgen van het toepassen van de aangepaste modulatie van de autosnelwegverlichting worden in de toekomst geëvalueerd.

Zodra nieuwe gegevens en elementen beschikbaar zijn, kunnen de modulatieprincipes aangepast worden indien dit noodzakelijk zou blijken.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,5)

**T. KELCHTERMANS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU,
NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING**

**Vraag nr. 313
(zitting 1988-1989)
van 30 augustus 1989
van de heer J. GEYSELS**

Afvalstoffenbeleid – Controle bedrijven inzake naleving lozingsvergunningen en gerechtelijke gevolgen bij overtreiding

Uit het Sobemap-rapport, dat in opdracht van de Minister werd opgesteld, blijkt dat 10 % van de bedrijven niet in orde zijn met de lozingsvergunning.

Kan de heer Minister mij voor de jaren 1987, 1988 en 1989 informatie verschaffen over :

- het totaal aantal bedrijven, per arrondissement, per jaar, waarbij een overtreiding werd vastgesteld ?
- op welke manier uw departement opvolging heeft gegeven aan deze overtredingen ?
- hoeveel en welke P-bedrijven hierbij betrokken waren, per arrondissement, per jaar ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen, bezorg ik het geachte lid hierna een overzicht van het aantal bedrijven, per arrondissement en per jaar, waarbij een overtreiding door de bevoegde waterzuiveringsmaatschappij werd vastgesteld.

De gevraagde nominatieve lijst van deze bedrijven wordt aan het geachte lid rechtstreeks toegezonden.

Aantal bedrijven waarbij een overtreiding werd vastgesteld

Arrondissement	Jaartal	Aantal P-bedrijven
Dendermonde	1989	6
	1988	3
	1987	10
Gent	1989	11
	1988	12
	1987	10
Oudenaarde	1989	4
	1988	1
	1987	1
Turnhout	1989	6
	1988	9
	1987	3
Mechelen	1989	2
	1988	2
	1987	3

Arrondissement	Jaartal	Aantal P-bedrijven
Antwerpen	1989	3
	1988	2
	1987	2
Tongeren	1989	3
	1988	3
	1987	6
Leuven	1989	9
	1988	11
	1987	8
Brussel	1989	12
	1988	8
	1987	6
Hasselt	1989	8
	1988	5
	1987	7
Brugge	1989	5
	1988	9
	1987	9
Kortrijk	1989	8
	1988	8
	1987	31
Ieper	1989	8
	1988	16
	1987	17
Veurne	1989	1
	1988	—
	1987	2

Vraag nr. 320
(zitting 1988-1989)
van 1 september 1989
van de heer B. VAN HOOLAND

Waterzuiveringsstations in Oost-Vlaanderen – Vestiging, kosten, personeel en capaciteit

De vrijwaring van ons milieu baart zorgen en de overheid getroost zich zware inspanningen. Goede beleidsvoering is onmogelijk zonder goede informatie onder andere met betrekking tot de zuiveringscapaciteit.

Mag ik daarom, wat de provincie Oost-Vlaanderen betreft, aan de geachte Gemeenschapsminister volgende vragen stellen ?

1. Bestaande zuiveringsstations.
 - a. welke zijn de vestigingsplaatsen van de stations en in welk jaar werden deze in werking gesteld ;
 - b. was de beslissing tot vestiging, geval per geval, gebaseerd op aparte studie ? Zo ja, door wie ? Tegen welke kosten ?
 - c. welke waren de investeringskosten per project ?
 - d. wat is de personeelsbezetting (kader en effectieve bezetting) per station of inrichting ?
 - e. welke zijn de functioneringskosten per centrum ?

f. over welke capaciteit beschikken de inrichtingen en welk percentage van de capaciteit wordt effectief gebruikt ?

g. welke zijn de plannen bij onvolledige benutting van de capaciteit ?

2. In aanbouw en geplande zuiveringsstations voor de komende 5 jaar.

1. Welke zuiveringsstations zijn nu in aanbouw of gepland, met welke capaciteit, op welke plaatsen en met opening wanneer ?

2. Is de beslissing tot vestiging van de in aanbouw zijnde of geplande stations gebaseerd op een aparte studie per project ? Zo ja, door wie ? Tegen welke kosten ?

3. Welke zijn de investeringskosten per gepland of in aanbouw zijnd project ?

4. Wat is de geplande personeelsbezetting per station of inrichting ?

5. Wat is de raming van de functioneringskosten per station of inrichting ?

Antwoord

In antwoord op de gestelde vragen bezorg ik het geachte lid hierna de gevraagde gegevens per rioolwaterzuiveringsinstallatie.

plaats naam RWZI	bouwjaar	investe-ringskost in miljoen	ontwerp- capaciteit in I.E.	gemiddel- ting in I.E.	zuiverings- rendement in %	exploitatie- kost
Drongen	1962		6.000	Buiten gebruik		582.168
Gent – Os-semeersen	1986	1.130	175.000	85.000 BOD	97	25.607.840
Zelzate	1982	178,8	20.000	7.800 BOD	95	2.273.350
Aalter	1982	113,8	52.000	2.377 BOD	95	424.384
St.-Denijs-Westrem	1988	5,4	9.000	8.000		113.612
Dendermonde	1985	359,8	90.000	40.000	94	9.700.433
Ninove	1986	117,7	25.000	19.500 BOD	93	6.719.489
Lede	1977	4,3	1.500	2.430	31	321.322
Aalst	1987	320 (per eind 1987)	480.000	47.000 BOD	92	10.373.236
St.-Niklaas	1964	54,4	20.000	49.000 BOD	92	11.171.627
Sinaai	1986	18,0	2.500	1.000 BOD	75	496.357
Hamme	1968/1981	68,2	15.000	11.200 BOD	83	4.938.867
Zeel	1983	264,7	50.000	129.000 BOD	94	9.061.998
Berlare	1982	89,6	20.000	10.200 BOD	96	2.316.258
Lokeren	1956	30,5	15.000	95.600 BOD	85	8.483.820
Laarne	1981	2,4	28.000	6.665 (VMZ) 14.313 (VEO)	97	2.800.386

De beslissing tot vestiging van bedoelde installaties was gebaseerd op afzonderlijke studies en werd tot 31 mei 1982 genomen door de gemeentebesturen en de gemandateerde intercommunales. Vanaf de voornoemde datum werden de beslissingen genomen respectievelijk door de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij en de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering. De kosten voor de studie maakten deel uit van de globale ontwerpstudie van de zuiveringsinstallatie of van het collectorplan van het zuiveringsgebied.

Verder kan ik het geachte lid meedelen dat er geen personeelsformatie opgesplitst per zuiveringsinstallatie bestaat. Het ambtsgebied van de buitendienst Gent van de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering is ingedeeld in twee exploitatiegroepen. Deze twee exploitatiegroepen zijn gecentraliseerd op de rioolwaterzuiveringsinstallatie „Ossemeersen” te Gent met 12 personeelsleden en op de rioolwaterzuiveringsinstallatie „Hoogveld” te Dendermonde met 21 personeelsleden.

Bij onvolledige benutting van de capaciteit wordt er naar gestreefd de benuttingsgraad te verhogen door aanleg van riolering en collectoren.

Wat tenslotte de in aanbouw en voor de komende 5 jaar geplande rioolwaterzuiveringsinstallaties betreft, kan ik het geachte lid meedelen dat er momenteel geen enkele installatie in aanbouw is. Op 27 juni 1989 had de aanbesteding plaats van de installatie „Bruggenhoek” te Zwalm met een verwerkingscapaciteit van 25.000 inwonersequivalent. De uitvoeringstermijn bedraagt 250 werkdagen zodat verwacht mag worden dat deze midden 1992 operationeel zal zijn.

De investeringskosten voor voormelde installatie „Bruggenhoek” te Zwalm bedraagt 198.198.900 fr. (B.T.W. inbegrepen).

Voor deze installatie zal in de groepsexploitatie „Ossemeersen” te Gent een bijkomend personeelslid noodzakelijk zijn.

De jaarlijkse exploitatiekost van de rioolwaterzuiveringsinstallatie te „Zwalm” wordt geraamd op 3 miljoen frank.

Wat de verdere uitbouw van de rioolwaterzuiveringsinfrastructuur betreft wordt momenteel een concreet meerjarenprogramma voorbereid.

Vraag nr. 322
(zitting 1988-1989)
van 4 september 1989
van de heer J. CUYVERS

Bescherming leefmilieu – Saneringsmaatregelen Animalia te Denderleeuw

Tijdens een recent bezoek heb ik kunnen vaststellen dat Animalia in Denderleeuw heel wat milieuhinder veroorzaakt, namelijk :

1. waterverontreiniging van de Dender via de lozingspijpen ;
2. stankhinder ten gevolge van de aard van de produktiemethode ;

3. roethinder ten gevolge van het gebruik van pitch als brandstof.

Graag verneem ik van de geachte Gemeenschapsminister tegen welke datum het bedrijf aan welke saneringsmaatregelen moet beantwoorden zodat de hinder veroorzaakt door het bedrijf die in de streek bijna spreekwoordelijk is, wordt herleid tot een tiende van de huidige.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat momenteel het vergunningsdossier van het bedrijf N.V. ANIMALIA PRODUCTEN, gevestigd te Denderleeuw bij het Bestuur voor Leefmilieu van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu in onderzoek is ; dit in het kader van de vergunningsprocedure voor een uitbreidingsaanvraag in toepassing van het Algemeen Reglement op de Arbeidsbescherming.

Door het bedrijf worden momenteel de nodige saneringsmaatregelen uitgevoerd om de hinder op een voor de buurt en het milieu aanvaardbaar niveau te brengen en te houden.

Pas wanneer het administratieve onderzoek is afgehandeld, zal het mij mogelijk zijn uitspraak te doen over voormelde exploitatievergunningsaanvraag tot uitbreiding. In de mate dat de gevraagde uitbreiding zou kunnen worden toegestaan zullen hierbij in elk geval, ter beperking van de milieuhinder, maatregelen onder de vorm van uitbatingsvoorwaarden aan het bedrijf worden opgelegd.

Vraag nr. 324
(zitting 1988-1989)
van 5 september 1989
van de heer W. CORTOIS

Insteekdok.De Darse – Stortingen van Waals slib

Het Departement van Openbare Werken heeft plannen om 100.000 m³ vuil afvalslib, afkomstig van onderhouds- en baggerwerken op het Waals kanaal Brussel-Charleroi, te storten in het insteekdok De Darse, zijarm van het Zeekanaal te Vilvoorde.

Ik meen te weten dat de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest zich ongunstig heeft uitgesproken over deze voorgenomen stortingen. De Darse, vooral een recreatiegebied voor watersportbeoefenaars wordt, zo de plannen worden uitgevoerd, een open vuile en dode riool, met alle gevaren vandien voor de volksgezondheid, de omgeving, het grondwater en het visbestand in het insteekdok.

Graag vernam ik van de heer Gemeenschapsminister of hij zich effectief tegen het storten van vuil Waals slib in de Darse zal verzetten, en of hij voornemens is zijn verzet aan zijn collega, Gemeenschapsminister van Openbare Werken klaar en duidelijk mede te delen. De commentaren omheen en de inhoud van het Sobemap-rapport hebben aangetoond hoe pover het met de kwaliteit van de waterlopen en het oppervlaktewater in het Vlaamse Gewest is gesteld. We kunnen best een bijkomende, open riool missen.

Antwoord

De vergunning die door het Bestuur der Waterwegen Dienst Kolenafvoerkanalen werd aangevraagd voor het tijdelijk stockeren van onderhoudsbaggerspecie uit het Kanaal Brussel-Charleroi in het Insteekdok te Vilvoorde, werd bij Deputatiebeslissing van 15/6/1989 geweigerd, o.a. op basis van het ongunstig advies van OVAM.

Tegen de Deputatiebeslissing werd geen beroep ingesteld zodat zich geen beslissing van de Gemeenschapsminister opdringt.

Vraag nr. 325
(zitting 1988-1989)
van 5 september 1989
van de heer M. DESUTTER

Waterzuivering – Biologisch beheer van binnenwateren

In Nederland bestaat een nieuwe aanpak voor het biologisch beheer van binnenwateren door het verwijderen van brasem en karper en het herintroduceren van snoek.

Er blijkt immers dat karper en brasem vissoorten zijn die medeverantwoordelijk zijn voor de vervuiling van de binnenwateren. Deze vissoorten voeden zich met watervlooien, die de enige dieren zouden zijn die algen grazen. Deze waterinsecten zijn min of meer verdwenen, waardoor de vissen in het voedselrijke slib gaan woelen, wat tot negatief gevolg heeft dat de bezonken nitraten en fosfaten opwarrelen, met een nog grotere algengroei als resultaat.

Vissoorten als snoekbaars en baars, blankvoorn en ruis- en rietvoorn, zeelt en spiering zijn geen bodemwroeters, kunnen zorgen voor een biologisch evenwicht en de helderheid van het water behouden.

Onder andere in het Volkerak-zoommeer wordt bij voorbeeld momenteel de proef op de som genomen.

Graag vernam ik wat het standpunt is van de heer Gemeenschapsminister ter zake en of er plannen zijn om op deze goedkope manier aan waterzuivering te doen.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de bestrijding van de overmatige algengroei in de Nederlandse wateren zich in de eerste plaats richt op het terugdringen van de nutriëntenbelasting (fosfor, stikstof), dit wil zeggen de eutrofiëring wordt aan de basis bestreden.

Het herstel van de waterkwaliteit kan versneld worden door daarenboven ook aan „actief biologisch beheer” (of „biomanipulatie”), dit is het beïnvloeden van de planten- en dierengemeenschappen in het water, te doen.

In de praktijk gebeurt dit vooral door het bevorderen van de groei van water- en oeverplanten en het doorvoeren van een aangepast visstandsbeheer.

Algen benutten voornamelijk stikstof en fosfor voor

hun groei, waarbij het zonnelicht – zoals voor alle plantaardige wezens – de nodige energie levert.

Zijn deze nutriënten in belangrijke mate voorhanden, dan kan een massale ontwikkeling van algen voorkomen (wierbloei).

De micro-algen worden begraasd door zoöplankton (bvb. watervlooien, dit zijn geen insecten) en ook door zoetwatermosselen.

Dit zoöplankton, en bij voorkeur de grotere exemplaren (enkele mm), wordt opgegeten door ondermeer alle jonge vissen, brasem en blankvoorn.

Vandaar dat in een „verbrasemd” water de algen onvoldoende weggefilterd worden waardoor een grote troebelheid ontstaat. Deze troebelheid is nefast voor de ontwikkeling van waterplanten (competitie voor licht en nutriënten) en het snoekbestand (de snoek jaagt op zicht vanuit een schuilplaats tussen de waterplanten).

Met de waterplanten verdwijnen ook de rust- en paaiplaatsen wat de visstand negatief beïnvloedt.

Zonder snoek is er geen regulatie van het witvisbestand zodat het algemene visbestand onevenwichtig wordt.

De brasems – en ook de karpers – zorgen daarnaast ook door hun gedrag dat het probleem verergert : het doorwoelen van de bodem veroorzaakt troebelheid, brengt nutriënten uit het bodemslib in de waterkolom en ontwortelt nuttige hogere waterplanten.

In Vlaanderen is het probleem nog niet grondig bestudeerd. In afgesneden Leie- en Scheldebochten zou er een brasemprobleem bestaan, wellicht ook op andere plaatsen,

De verbraseming kan echter in Vlaanderen niet als een prioritair probleem worden beschouwd, gelet op de slechte waterkwaliteit van de meeste waterlopen.

Vraag nr. 326
(zitting 1988-1989)
van 5 september 1989
van de heer J. LOONES

Waterproduktie – IWVA-problematiek en wegwerken watertekort Westkust

Berichten over de Intercommunale Waterleidingsmaatschappij van Veurne-Ambacht (IWVA) waren in de voorbije periode alweer schering en inslag in de pers.

Het is u bekend dat de moeilijkheden met en van deze maatschappij thans al jaren aanslepen.

Via de pers verneem ik uw stellingname waarbij u het watertekort aan de Westkust toeschrijft aan een georganiseerd tekort, opgezet door de maatschappij zelf.

Graag kreeg ik antwoord op volgende vragen.

- Welke waterbedelingsvoorzieningen heeft de IWVA thans ter zijner beschikking ?
- Welke maatregelen stelt de Minister in het vooruitzicht opdat de problemen een oplossing zouden krijgen ? Welke investeringen gaan daarmee gepaard en binnen welke termijn is de realisatie voorzien ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid meedelen dat de IWVA naast zijn eigen winningen met een maximale capaciteit van + 18.000 m³/dag nog de beschikking had over een contractuele regeling met de VMW en de TMVW die een bijkomende waterlevering van respectievelijk 7.500 m³/dag en 2.500 m³/dag konden ter beschikking stellen. Ingevolge de conceptie van het distributiesysteem van de IWVA is het evenwel technisch niet mogelijk gebleken de beschikbare waterleveringen volledig in het IWVA-net op te nemen.

Een technische oplossing voor het probleem situeert zich dan ook op twee vlakken :

- de uitbreiding van de drinkwaterproductiecapaciteit aan de Westkust ;
- de uitbreiding van het distributienet van de IWVA met waterreservoirs waarin water kan worden gestockeerd om piekverbruiken op te vangen.

Wat de uitbreiding van de productiecapaciteit betreft kan er geenszins sprake zijn van de uitbouw van een grondwaterwinning in het gebied „Ter Yde” te Oostduinkerke. Dergelijke vergunning werd door mij op 16 februari 1989 geweigerd en rekening houdend met de ecologische situatie, kan er geen sprake zijn om een waterwinning in dit gebied in de toekomst te overwegen.

De vereiste uitbreiding van de waterproductiecapaciteit kan derhalve alleen maar worden bewerkstelligd door waterleveringen vanuit de netten van naburige watervoorzieningsmaatschappijen. Om dit te verwezenlijken bestaan reeds sedert 1983 plannen om zogeheten veiligheidsleidingen tussen de netten van IWVA, TMVW en VMW aan te leggen. Om allerlei redenen zijn deze veiligheidsleidingen evenwel nog steeds niet verwezenlijkt, ook niet gedeeltelijk. Ingevolge de wet van 8 augustus 1988 tot wijziging van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen is het Vlaamse Gewest volledig bevoegd geworden voor de realisatie van dit groot waterbouwkundig werk.

Om bedoelde veiligheidsleiding zo spoedig mogelijk te realiseren, heb ik de door elke betrokken watervoorzieningsmaatschappij te treffen maatregelen bij protocol vastgelegd. Dit protocol, dat naast de engagements van de IWVA, de TMV en de VMW ook een nauwkeurige timing omvat, werd op 13 september 1989 door alle partijen goedgekeurd.

Met betrekking tot het voorzien van bijkomende opslagcapaciteit heeft de IWVA zich geëngageerd tot de bouw van een nieuw waterreservoir met een inhoud van 5.000 m³ te Nieuwpoort evenals tot de inschakeling van het bestaande waterreservoir met een inhoud van 2.500 m³ te Oostduinkerke.

Via de aan te leggen veiligheidsleidingen zal aldus tegen het zomerseizoen 1990 de levering van drinkwater kunnen geschieden :

- vanuit het TMVW-net te Middelkerke naar de te Nieuwpoort door IWVA te bouwen waterreservoir ;

- vanuit het VMW-net te Veurne aan het bestaande waterreservoir „Ter Yde” te Oostduinkerke.

Vraag nr. 330
(zitting 1988-1989)
van 8 september 1989
van de heer L. VANHORENBEEK

Afvalstoffendecreet – Maatregelen i. v.m. selectieve ophaling van huisvuil

De verwijdering van huisvuil wordt bij gemeentelijk reglement geregeld, maar de Vlaamse Executieve kan, krachtens het Afvaldecreet van 2 juli 1981, algemene regelen uitvaardigen op verwijdering van het huisvuil door, bij voorbeeld, selectieve ophaling voor bepaalde producten, zoals papier en glas, te verplichten.

Graag zou ik van de heer Minister vernemen :

1. werd er van deze bevoegdheid reeds gebruik gemaakt en, indien ja, voor welke producten ?
2. Werden er reeds projecten opgestart om selectieve ophaling door de gemeenten te bevorderen, indien ja, waar, voor welke producten en wat zijn de bevinningen ?

Antwoord

Overeenkomstig de artikelen 11 en 29 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen kan de Vlaamse Executieve voorschrijven dat bepaalde delen van het huishoudelijk afval afzonderlijk dienen worden opgehaald. Van deze bevoegdheid werd tot op vandaag nog geen gebruik gemaakt omdat het niet evident is en eveneens niet voor de hand liggend dat het opleggen van dergelijke verplichting de beste keuze is. Daarom werd in het verleden de selectieve inzameling op andere manieren bevorderd en is, en wordt nog steeds de voorkeur gegeven aan het vrijwillig initiatief.

Inzake selectieve inzameling kan ik vandaag de volgende inventarisatie voorleggen :

- glaszameling : slechts in 5 gemeenten wordt nog geen glas ingezameld. De recuperatievoet bedraagt **30 à 35 %** ;
- papierinzameling : papier wordt ingezameld in ongeveer 200 gemeenten. De recuperatievoet bedraagt ongeveer 20 % van het bruikbaar oud papier ;
- selectieve inzameling wordt ook uitgevoerd voor metalen (recuperatievoet 20 %), groenafval (recuperatievoet 20 %), keukenafval, bouw- en sloopafval, textiel, kunststoffen, motorolie, autobanden, autobatterijen, kroonkurken, kwik- en zilverbatterijtjes, klein chemisch afval ;
- de gemiddelde recuperatievoet voor Vlaanderen van de globale huisvuilproductie is geraamd op 10 % ;
- vandaag zijn ongeveer 100 containerparken operationeel ;
- de inzameling van vervallen geneesmiddelen via receptiënten geplaatst bij de apothekers loopt voor gans het Gewest sedert juni 1985 ;

- de inzameling van klein chemisch afval gebeurt, hetzij volgens de breng-, hetzij volgens de haalmethodes, reeds voor ongeveer 400.000 inwoners ;
- de inzameling van kunststoffen gebeurt vandaag reeds op ongeveer 20 containerparken en in één stad worden ze huis aan huis opgehaald ;
- de doorgedreven huis-aan-huis inzameling van huisvuil loopt vandaag met medewerking van een pilotgemeente. Daarbij wordt apart ingezameld : het composteerbaar afval, het glas, het papier, het klein chemisch afval, de restfractie. De eerste resultaten zijn zeer goed te noemen.

D. COENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS

Vraag nr. 99
(zitting 1988-1989)
van 20 juni 1989
van de heer R. DESWAENE

PMS-centra – Verschillende wijze van bezoldiging van de leden der PMS-Inspectie voor de sociale en paramedische discipline

Naar verluidt zou de weddedienst van het Departement Onderwijs inzake de bezoldiging van de inspectie der PMS-centra voor de sociale en paramedische discipline voor dezelfde functie twee weddeschalen uitbetalen volgens verschillende codes. De ene zou bezoldigd worden volgens code 380 (362.520 – 571.446) ; de andere volgens code 338 (350.754 – 550.680) à 100 % .

Blijkbaar zou de oorzaak liggen in het feit dat de weddeschaal die bepaald werd bij de oprichting van dit kader in 1975 nooit bij koninklijk besluit bekrachtigd werd. Sommige inspectieleden worden zoals bij de oprichting nog betaald volgens code 380, terwijl de later aangestelden slechts volgens code 338 betaald worden. Op grond van het gelijkheidsbeginsel meen ik dan ook dat aan alle inspectieleden van de sociale en paramedische discipline, éénzelfde weddeschaal zou moeten uitbetaald worden volgens code 380.

Een inspectrice voor de para-medische discipline, die met pensioen ging, zou zelfs problemen hebben met de uitbetaling van haar pensioen, op grond van het feit dat dit sinds 1975 nog niet bij koninklijk besluit bekrachtigd werd.

Graag vernam ik van de heer Minister wat hij zal doen om aan deze discriminatie tussen inspecties van dezelfde disciplines een einde te stellen.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid inderdaad bevestigen dat inzake de bezoldiging van de inspectie der PMS-centra voor de sociale en paramedische discipline twee verschillende weddeschalen **aange-**wend worden.

Met het oog op de herstructurering van de begeleidingsdiensten in het onderwijs en PMS en de inspectie in het bijzonder, ik verwijs hiervoor naar het decreet

betreffende het onderwijs, 05.07.1989 artt. 21-22-23, heb ik de Secretaris-generaal gevraagd een adviescommissie samen te stellen en voor te zitten.

Vele uitzichten moeten hier aan bod komen, zoals het administratief en geldelijk statuut van de betrokken inspectieleden.

Konform artikel 23 van voornoemd decreet, zal de Executieve de personeelsformatie en het administratief + geldelijk statuut in de PMS-inspectie bepalen.

De door het geachte lid gestelde vraag zal in deze context ruime aandacht genieten en een oplossing vinden.

Vraag nr. 114
(zitting 1988-1989)
van 3 augustus 1989
van de heer M. DESU'TTER

Onderwijs – Milieueducatie

In de onderscheiden milieuoctieprogramma's van de Europese Gemeenschap is gewezen op de belangrijke rol die voor het onderwijs is weggelegd als instrument om de bevolking in het algemeen en de jonge generatie in het bijzonder te doordringen van de ernst van de huidige milieuproblemen.

Zonder twijfel kan de onderwijswereld hierin een belangrijke rol spelen.

Voor de uitvoering van diverse projecten die zowel gericht zijn naar leerkrachten als jongeren, werd door de Commissie van de Europese Gemeenschap 800.000 ECU voorzien voor de nationale programma's.

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister welke projecten in Vlaanderen in het kader gesubsidieerd werden en voor welk bedrag.

Antwoord

Met betrekking tot de bovenvermelde vraag werd advies gevraagd aan de daartoe bevoegde inspectie, die erop wijst dat in het secundair onderwijs ruime aandacht wordt besteed aan milieueducatie, ondermeer in de leerplannen en via de organisatie van thematisch onderwijs en projectonderwijs.

Het enige project met betrekking tot de milieueducatie dat door de Europese Gemeenschap gesubsidieerd werd en waarvan de inspectie kennis heeft, slaat op het „European Community Environmental Network”, dat in 1977 werd gestart en uit twee fasen bestond : een fase die zich richtte naar de basisscholen en een fase voor het secundair onderwijs.

Dit Network eindigde in 1986.

Er werden slechts een gering aantal scholen bij dit project betrokken, zowel internationaal als in België.

In Nederlandstalig België werd bij de fase die op het secundair onderwijs werd gericht, slechts één school betrokken (de Rijksmidschool II te Mechelen). Deze school ontving in de periode van 4 jaar (1983-1986) het bedrag van 205.000,- BF.

J. SAUWENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
OPENBARE WERKEN EN VERKEER

Vraag nr. 54
(zitting 1988-1989)
van 14 februari 1989
van de heer M. DESUTTER

Wegen en hun aanhorigheden - Aanleg autosnelweg E40 tussen Veurne en kanaaltunnel en timing werkzaamheden

De Europese Gemeenschap zou financiële bijstand verlenen voor de aanleg van de strook van de E40 tussen Veurne en de kanaaltunnel.

Mag de aanleg van deze autosnelweg spoedig verwacht worden ?

Wat is de timing ter zake ?

Wat is anderzijds de timing voor wat betreft de spoorwegverbinding tussen de Zeebrugse haven en de kanaaltunnel ?

Wordt hiervoor ook steun verkregen van de Europese Gemeenschap ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de aanleg van de E40 autosnelweg, tussen Veurne en de Franse grens, mag verwacht worden tegen de ingebruikname van de kanaaltunnel in 1993. Een eerste fase wordt nog aanbesteed in 1989.

De spoorwegverbinding tussen de Zeebrugse haven en de kanaaltunnel valt niet onder mijn bevoegdheid, maar wel onder deze van de nationale Minister van Verkeerswezen.

Vraag nr. 173
(zitting 1988-1989)
van 12 juni 1989
van de heer M. SCHOETERS

Loodsdiensten en bebakeningsdiensten van en naar de havens - Beloodsing Westerschelde en gebruik VTSA-systeem (Vessel Traffic Service Antwerpen)

In 1985 werd de Vessel Traffic Service Antwerpen (VTSA) geïnstalleerd. Dit technologisch hoogstaand systeem is een belangrijk hulpmiddel om de verkeersplanning- en begeleiding te bevorderen.

Het gebruik van dit systeem is echter stil gevallen wegens onvoldoende bevoegd personeel. Toen begin 1988 het VISA opnieuw werd opgestart zouden de problemen geregeld zijn en zou de haven kunnen profiteren van dit technologisch hulpmiddel bij de vaart van en naar de Haven van Antwerpen. Personeelsproblemen lagen evenwel aan de basis van het feit dat in april 1988, het systeem niet meer werd benut.

Het gebruik van dit systeem is voor de Antwerpse Haven nog meer dan vroeger noodzakelijk om het scheepvaartverkeer op de stroom vlot en optimaal te laten verlopen. Vandaar volgende vragen.

1. Welke problemen liggen nu nog aan de basis van het niet volledig gebruiken van het VTSA-systeem ?
2. Welke maatregelen zal de Minister nemen om uit het slop te geraken ?
3. Hoe ziet de Minister de organisatie van de loodsdiensten in de vaarroute op Antwerpen ?
4. Zal in de toekomst het loodsbemannen per heli-copter veralgemeend worden ?
5. Hoe en wanneer zal het loodseninformatiesysteem worden ingevoerd ?

Antwoord

1. Het niet functioneren van de VTSA is nog steeds te wijten aan personeelsproblemen. Enerzijds is er een tekort aan chefloodsen om de dienst te bemannen, anderzijds wensen de rivierloodsen niet in te springen omdat zij dan loonverlies zouden lijden.
2. Er werd bij het Bestuur van het Zeewezen een werkgroep opgericht die het probleem zal bestuderen en die op korte termijn een voorstel zal indienen.
3. De loodsdiensten op de trajecten Vlissingen-Antwerpen en v.v. en Vlissingen-Gent en v.v. zijn aan reorganisatie toe. Het betreft hier evenwel een complex probleem. Er werden vroeger door het Bestuur van het Zeewezen reeds reorganisatievoorstellen aan de loodsenverenigingen voorgelegd. Deze kregen evenwel niet het akkoord van deze verenigingen en zij legden op hun beurt een alternatief reorganisatieplan voor. Een werkgroep heeft opdracht gekregen deze plannen te vergelijken en zo tot een reorganisatievoorstel te komen die voor alle partijen aanvaardbaar is.
4. Het loodswezen beschikt over een infrastructuur die toelaat zelfs in tamelijk zware weersomstandigheden de loodsdienst te verzekeren. Het is pas bij gestaakte loodsdienst dat, op vraag van het schip, kan overgegaan worden tot heli-copterbeloodsing. Hierbij wordt gebruik gemaakt van heli-copters van de Luchtmacht. De aandacht wordt erop gevestigd dat het Bestuur van het Zeewezen in deze aangelegenheid slechts tussenkomende partij is voor de Antwerpse Scheepvaartvereniging die de rederijen vertegenwoordigt, en de Luchtmacht die de heli-copters ter beschikking stelt. De toekomst van het loodsbemannen per heli-copter zal dus in hoofdzaak bepaald worden door de vraag van de rederijen.
5. Er wordt aangenomen dat het geachte lid hiermee het Loodswezen Informatie Systeem (LIS) bedoelt. Dit systeem werd door het Bestuur van het Zeewezen opgericht ten behoeve van de veilige en vlotte afwikkeling van het scheepvaartverkeer naar en van de Belgische havens en ter verbetering van de bestaande administratie van loodseninzet en loodsgelden. Het LIS is sinds 1.4.1989 in bedrijf en staat in voor : de administratieve afwikkeling van de ontvangerij en van de betaaldienst, de operationele opvolging van de loodsen en de opvolging van de scheepvaart (in real-time). Dit laatste punt komt te vervallen bij het in werking treden van het Informatie Verwerkend Systeem van de Schelderadarketen

en zal vanaf dat ogenblik vervangen worden door een computer-computerkoppeling. Het automatiseren van het loodsenbestelsysteem dient nog gerealiseerd te worden evenals het ontdebellen van het systeem teneinde de bedrijfszekerheid te verhogen.

Vraag nr. 233
(zitting 1988-1989
van 18 augustus 1989
van de heer M. SCHOETERS

Havens en hun aanhorigheden – Schelderadar, loodsen en bebakeningsdiensten

In afwachting dat de Westerschelde ooit zal kunnen worden verdiept om de vaart op Antwerpen met grotere scheepstypen mogelijk te maken, is het een noodzaak dat de Vlaamse Regering binnen de haar toegemeten bevoegdheden tracht de capaciteit van de rivier voor de zeescheepvaart op te drijven. Dit betreft een continu zoeken naar middelen en optimaliseren.

In dit verband is het in gebruik nemen van de Schelderadar een belangrijke stap voorwaarts. Nochtans neem ik aan dat een doorgedreven studie waarbij alle elementen die van belang zijn voor het bepalen van de capaciteit van de rivier, grondig onder ogen moeten worden genomen worden.

1. Acht de Minister het nuttig zulke studie uit te voeren ? In bevestigend geval : wie zal deze studie uitvoeren en wanneer zijn de resultaten te verwachten ?
2. Het wisselen van loods te Vlissingen heeft zijn invloed op het vaarschema naar Antwerpen en dus op de capaciteit van de rivier bij een bepaald tijvenster. Kan op dit vlak geen efficiënte regeling worden uitgewerkt ?

Antwoord

1. Allereerst wil ik de aandacht van het geachte lid vestigen op het feit dat met de inbedrijfstelling van de Berendrechtsluis de toegankelijkheid van de haven van Antwerpen werd aangepast door schepen toe te laten met horizontale afmetingen van 335 m lengte en 55 m breedte. Thans komen aldus de allergrootste bulkcarriers die in de wereldvloot aangetroffen worden, gedeeltelijk geladen naar Antwerpen, t. t.z. schepen met een tonnenmaat van 250.000 à 300.000 dwt, schepen die tevens de allergrootste bulkcarriers zijn welke de haven van Rotterdam aandoen. Het spreekt voor zich dat dergelijke schepen gebonden zijn aan een strikt vaarschema in de Scheurpas en op de Westerschelde alsmede dat de op- en afvaart slechts onder bepaalde voorwaarden kan geschieden, voorwaarden in nauw overleg met de verschillende betrokkenen bepaald.

In op- en afvaart kunnen tevens in alle normale gemiddelde getij-omstandigheden de allergrootste stukgoed- en containerschepen in praktisch afgeladen toestand de Westerschelde bevaren, eveneens rekening houdend met vooraf bepaalde vaarschema's.

Wat de toelaatbare diepgangen op de Westerschelde betreft : deze worden in nauw overleg en in overeenkomst met de betrokken instanties en nautici opgesteld, waarbij alle veiligheidsaspecten worden overwogen. De thans geadviseerde maximale diepgangen voor de Scheurpas en de Westerschelde zijn zodanig dat men het uiterste bereikt heeft wat te halen is en wat nog verenigbaar is met goed zeemanschap. Een verdere opvoering van de diepgangen zou de veiligheid van de scheepvaart en alles wat daarmee verband houdt in het gedrang brengen en alleen maar enorme schade aan de havens van Antwerpen veroorzaken.

Een studie i.v.m. opvoering van de capaciteit van de rivier in zijn huidige toestand kan dan ook geen bijkomende resultaten laten verwachten.

2. Het afschaffen van de loodswisseling te Vlissingen raakt in eerste instantie de arbeidsvoorwaarden en het bezoldigingssysteem van de loodsen. Dit zou inderdaad betekenen dat op de loodskruispost ofwel een zeeloods en een rivierloods inschepen, ofwel dat de loodsen bevoegd worden voor het hele traject tot Antwerpen of Gent. De eerste oplossing stelt de diensten van het loodswezen voor onoverkomelijke problemen inzake organisatie en personeels-effectieven (een tweede loods die geïmobiliseerd wordt).

De tweede oplossing werd vroeger reeds door de loodsenverenigingen zelf verworpen om reden dat enerzijds het beloodsingsgebied hierdoor te uitgebreid wordt en dat anderzijds de langere beloodsingsduur de veiligheid van de scheepvaart in het gedrang zou brengen ingevolge fysische overbelasting van de loods.

Vraag nr. 241
(zitting 1988-1989)
van 1 september 1989
van de heer M. DESUTTER

Havens – Aanpassingswerken Haven Oostende

Graag vernam ik welke aanpassingen aan de Oostendse haven gepland worden om het nieuwe RMT-schip te kunnen ontvangen en voor welk bedrag werken voorzien worden.

Wanneer zullen deze werken beëindigd zijn ?

Antwoord

Ik kan het geachte lid melden dat, op basis van het advies van de technische werkgroep „Renovatie van de haven van Oostende” die opgericht werd binnen de schoot van mijn Departement, het hiernavolgend werkenprogramma kon opgesteld worden om de haven van Oostende tegen midden 1991 geschikt te maken voor de nieuwe RMT-schepen.

Kredieten vast te leggen in 1989 :

- Verdiepings- en versterkingswerken aan de kaai-
muur op de linkeroever afwaarts de Demeysluis
(aangepaste raming) : 107 miljoen frank

Kredieten vast te leggen in 1990 :

– Verbreding van de havengeul :	240 miljoen frank
– Ruimen van wrakresten :	20 miljoen frank
	260 miljoen frank

Kredieten vast te leggen in 1991 :

– Aanpassing van de toegang tot Zeewezendoksluis :	100 miljoen frank
– Plaatsen van fenders kaaimuur rechteroever :	20 miljoen frank
– Verdiepingsbaggerwerken :	150 miljoen frank
– Ruimen wrakresten :	20 miljoen frank
	290 miljoen frank

Ik vestig er de aandacht van het geachte lid op dat de werken, geprogrammeerd in 1991 tegen het einde van 1991 in elk geval moeten voltooid zijn. Het zou daarom wellicht beter zijn reeds enige werken in 1990 te voorzien. De beperkte budgettaire mogelijkheden noodzaken mij evenwel bovenvermeld schema aan te houden.

De werken voorzien in 1989 werden reeds aanbesteed op 07.09.1989. Ik verwacht dat de vastlegging van de vereiste kredieten nog in 1989 kan gebeuren.

Vraag nr. 243
(zitting 19884989)
van 5 september 1989
van de heer W. CORTOIS

Insteekdok De Darse – Geplande stortingen van Waals slib

Naar ik verneem heeft het Departement van Openbare Werken, Dienst Kolenafvoerkanalen, het voornemen om maar liefst 100.000 m³ afvalslib, afkomstig van onderhouds- en baggerwerken van het Waals kanaal Brussel-Charleroi, zagezegd tijdelijk te storten in het insteekdok De Darse, Zeekanaal Brussel-Willebroek, grondgebied Vilvoorde.

De kwaliteit van het water in het insteekdok is ronduit pover. Bewijs daarvan is de herhaalde massale vissterfte. Daarenboven wordt het insteekdok gebruikt door honderden beoefenaars van de watersport, waarmee het aldus een recreatieve functie krijgt.

Algemeen is geweten dat, gelet op de aanpalende nijverheden, het afvalslib van het kanaal Brussel-Charleroi bijzonder vervuild is en een gevaar inhoudt voor de volksgezondheid, de kwaliteit van het grond- en oppervlaktewater. Kortom de plannen van het Departement van Openbare Werken betekenen dat de Darse een nieuwe open en dode riool wordt in Vlaanderen.

Is de Gemeenschapsminister op de hoogte van de plannen ? Is hij het hiermede eens ? Zoniet, welke maatregelen zal hij nemen om de uitvoering stop te zetten ?

Antwoord

Als gevolg aan zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat bij het onderzoek van alle mogelijkheden voor het stapelen van de in de traverse van Brussel nog te baggeren specie uit het kanaal Charleroi-Brussel, ook de mogelijkheid onder ogen genomen werd

om deze tijdelijk in het insteekdok te Vilvoorde te bergen. Dit onderzoek, dat werd gestart op het ogenblik dat de overheveling van de bevoegdheden inzake infrastructuur nog niet had plaatsgevonden, wees uit dat inzonderheid om milieuredenen zulke oplossing niet aanvaardbaar was. Daarom werd destijds reeds van deze mogelijkheid definitief afgezien. Op dit ogenblik zijn geen redenen voorhanden om dit standpunt te wijzigen.

Vraag nr. 244
(zitting 19884989)
van 11 september 1989
van de heer J. CUYVERS

Wegen en hun aanhorigheden – Noodzakelijke infrastructuur aan A 18 Veurne-Franse grens

Tot op heden is alleen de as vastgelegd van de A 18 Veurne-Franse grens. Graag verneem ik van de heer Minister wat volgt.

1. Is er voor dit gedeelte van de A 18 al een MER-rapport opgesteld ? Zo ja, wat zijn de aanbevelingen ?
2. Welke opritten en afritten gaan waar gerealiseerd worden ?
3. Waar voorziet men :
 - parkeerruimten ;
 - benzinestations ;
 - motels en restaurants ;
 - gebouwen voor de rijkswacht ;
 - gebouwen voor de douane ;
 - gebouwen voor andere openbare diensten – welke ?
4. Welke maatregelen worden waar geprojecteerd om de geluidshinder preventief tot welke niveau te beperken ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid antwoord te verstrekken op de gestelde vragen.

1. Er is nog geen MER opgesteld voor het vak Veurne-Franse grens van de A18 autosnelweg.
2. De verkeerswisselaar Adinkerke-De Panne is de enige die voorzien is tussen Veurne en de Franse grens.

Deze is gelegen ter hoogte van de Komfortstraat en sluit aan op de bestaande brug over het kanaal Veurne-Duinkerke.

3. De enige dienstzone die voor het ogenblik in overweging wordt genomen is gelegen aan de grensovergang zelf. Er is nog geen beslissing genomen inzake de opvatting van deze dienstzone.
4. De studie betreffende de eventuele geluidshinder langs de A18 autosnelweg is nog niet afgewerkt.

Vraag nr. 246
(zitting 1988-1989)
van 11 september 1989
van de heer E. BOCKSTAL

Bijzondere vormen van geregeld vervoer - Prerogatieven NMBV

Een school, gelegen in een stad, richt zelf een ophaaldienst in voor haar leerlingen en spreekt daartoe een welbepaalde firma aan. Het traject, door deze bus afgelegd, valt echter in belangrijke mate samen met een geregelde vervoerdienst, eveneens door die firma verzekerd, in opdracht van de NMVB.

Graag hadden wij dan ook van de Minister vernomen.

1. Kan de NMVB op bepaalde plaatsen een laadverbod opleggen aan de ophaaldienst van de school ? Op basis van welke wetgeving kan zulks ?
2. Heeft de NMVB het recht om een lijst op te eisen van de school met de namen en de adressen van de leerlingen die van deze ophaaldienst wensen gebruikt te maken ?
3. Kan de NMVB aan de hand van voorgaande lijst, zelf souverain beslissen welke leerlingen de lijnbus dienen te gebruiken of van de ophaaldienst kunnen gebruik maken ?
4. Graag hadden wij dan ook vernomen wat het beslissingsrecht van de ouders is in deze aangelegenheid. Kunnen de ouders in deze ook hun stem laten horen ? Wij kunnen ons immers om heel wat redenen voorstellen dat de ouders liever zouden hebben dat hun kinderen met de ophaaldienst kunnen meereizen. Niet in het minst denken wij hierbij aan de veiligheid van het kind dat bij gebruik van de ophaaldienst aan de school wordt afgezet, terwijl het bij gebruik van de lijndienst nog meer dan een halve kilometer dient te stappen langs gevaarlijke wegen alvorens bij de schoolpoort aan te komen. Wordt bij de uiteindelijke beslissing ook daarmee rekening gehouden ?

Antwoord

1. Elke aanvraag tot machtiging van een bijzondere

vorm van geregeld vervoer voor het ophalen van leerlingen van onderwijsinstellingen wordt door het Bestuur van het Vervoer ter consultatie van de bevoegde openbare vervoermaatschappij voorgelegd evenals van de Commissie van advies voor het leerlingenvervoer bedoeld in de wet van 26 april 1962 betreffende het gemeenschappelijk vervoer van de leerlingen van de onderwijsinstellingen.

Bedoelde wet bepaalt in artikel 3,2° dat de machtiging kan geweigerd worden indien het traject reeds op voldoende wijze wordt bediend door een openbare vervoermaatschappij, middels, in voorkomend geval, een aanpassing van het traject, voor zover hieruit geen meeruitgave voortvloeit ten laste van de Rijksbegroting.

Tevens kan door het Bestuur van het Vervoer en na raadpleging van de bevoegde openbare vervoermaatschappij en van de vorenbedoelde Commissie een laadverbod op sommige segmenten van het vervoertraject worden opgelegd wegens dubbelgebruik met een of meerdere geregelde vervoerdiensten.

2. De NMVB kan, in het kader van de haar opgelegde controleactiviteiten, nagaan of de termen van de aan haar toevertrouwde machtiging worden nageleefd, mits tussenkomst van het Bestuur van het Vervoer.
3. Indien de machtiging een laadverbod zoals onder 1 bedoeld is, oplegt, kan de NMVB genoodzaakt worden dit laadverbod effectief te doen naleven, eventueel mits tussenkomst van de ambtenaren van het Bestuur van het Vervoer.
4. De inspraak van de ouders via de inrichtende machten van de onderwijsinstellingen wordt gewaarborgd door de samenstelling van de in punt 1 bedoelde Commissie van Advies voor het leerlingenvervoer, Commissie waar alle probleemgevallen kunnen worden voorgelegd.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 69,5)

Nihil